

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 54.

Krainburg, den 12. Juli 1944.

4. Jahrgang

Govor Reichsministra Goebbelsa o zahtevi časa

Vse šanse za zmago so v naših rokah

Pogoj pa je, da se zastavi za njo ves narod z vsemi materialnimi in duševnimi rezervami

Berlin, 11. julija. Reichsminister dr. Goebbels je v petek zvečer govoril na manifestaciji množic v glavnem mestu nekega Gaus na vzhodu Reicha. Njegova izjava, ki sta jih prevečala v tem odločilnem stadiju vojne za naše nacionalno življenje trdna gotovost in zaupanje v zmago, so množice, ki se jih je do 200.000 nabralo v lopah in dvoranah mesta ter na trgih po radiu zvezanih mest Kreisov, sprejele z navdušenim odobravanjem. Izjave so s tem odločno voljo domovine, da skupaj z bojujočimi se vojniki neomajno in zvesto zastavijo vse sile za zmago Reicha.

Dr. Goebbels se je med drugim v izčrpnih izjavah pečal s sedanjim političnim in vojaškim položajem. Ob viharjem odobravanju množic je izjavil minister, da govori lahko popolnoma odkrito, ker smatra naš narod za dovolj močnega, da prenese resnico. Mi smo pričakovali za to poletje glavni napad naših sovražnikov od zapada in vzhoda. Razume se samo ob sebi, da smo pri tem stali v račun tudi njihovo na mnogih področjih pojavljajočo se nadmoč. Pri tem nam je bilo jasno, da se ta stvar ne bo mogla odvijati brez težkih obremenitev in resnih preskušanj. Vse velike odločitve v zgodovini so bile izvirne sovražni premoči ljudi in materiala v več let in včasih več desetletij trajajočih vojnah. Atene, Sparta, Rim in pred vsem Preußen so stale v svojih življenjskih bojih nasproti sovražnim silam, ki jih morda nikdar ne bi premagale, če bi bili tehtali šanse za zmago samo po številu svojih vojakov, svojih orožij ali svojih materialnih pogojev. Toda v velikih zgodovinskih sporih močkov. Toda v velikih zgodovinskih sporih so vedno odločilne poleg kvantitete kvaliteta in poleg materialnih pomočkov boljše ideja in višja politična morala. Politika vera naroda v svoje zemeljske poslanstvo in njegova neupogljiva volja, končati vojno, naj velja kar hoče, samo z zmago, je pri takih obračunavanjih ravno tako važna ko število orožij in ljudi.

»Treba nam je torej, je izjavil dr. Goebbels, da v sedanjih fazi vojne ne mobiliziramo samo vseh materialnih sil. Ne samo, da damo našim vojakom na razpolago še številnejša in še boljše orožja. Moramo napeti tudi vse sile naših src, da prestanemo težke obremenitve, ki nas še čakajo, in ne smemo niti en trenutek dvomiti o zmagi pravičnosti naše stvari, četudi se nam začasno zde še tako težavne posamezne faze vojne.

Ni prvič, da smo mi nacionalsocialisti ob najtežavnejših prilikah začeli, izvedli in na koncu tudi dobili tak boj. Če danes ta ali oni kaže na delno materialno premoč sovražnikov in misli, da iz tega lahko sklepa, da je naša stvar njim nasproti ogrožena, naj pogleda na leta pred prevzemom oblasti, ko se je naša stranka razvijala iz malih začetkov, in končno vendarle zmagala, ker smo mi bili večji fanatiki.

Uspehi naših vojakov so nadčloveški

Govorec o položaju na frontah, je dr. Goebbels obširno razpravljal o snovi invazije, katere dosedanj potek je potrdil, da so se izpolnile nade, ki smo jih imeli v naše utrdbene naprave in v bojno silo naših vojakov, ki jih branjajo. Izpolnili so določeno jim naloge, da prizadejajo sovražniku pri izkrcanju kolikor mogoče največ zrug, dokler niso bili na mestu naši oddelki, da posežejo v boj. Z ogromnimi žrtvami ljudi in materiala je uspelo Anglo-Amerikancem edino, da so se na ozemlju koncu zapadnoevropskega kontinenta ustalili. En cel mesec je porabil sovražnik v zgubonosnih bojih. Ali še začetno stanje invazije, kakor je bil to prepračen, že za prve dni invazije, ni s tem zaključeno. Prava odločilna bitka na Zapadu se še le pričakuje.

Tudi o hipnem preobteženju na Vzhodni fronti je razpravljaj dr. Goebbels z enako realistično odkritostjo in svobodoumnostjo. O tem ni nobenega dvoma, je izjavil, da so nadčloveški sedanj napor naših vojakov na vzhodni fronti, da bi zadržali naval boljševiških oklopnih armad. Sedaj ko je boljše vizez na pragu Evrope, so se izkazale koristi našega nekdanjega velikoprostornega vojnega vodstva na Vzhodu, ki so nam omogočale do danes, da smo razpoložljivi proti izkoristitvi kot orožje proti sovražni nadmoči, da s tem še ni nevarnosti za Reich.

Temeljito je potem dr. Goebbels govoril o problemih, ki nam jih zadaja zračna vojna. Preskušnje in zgube, ki jih je zračni teror prizadejal civilnemu prebivalstvu v domovini in jih bo še prizadejal, je priznal dr. Goebbels brez omejitve. Kljub temu sovražniku ni uspel namen, da bi zlomil po brez obzirne terorju vojno moralo nemškega naroda. Da ni mogel preprečiti razvika oboroževanja, da sedaj še celo delamo s polno paro in imamo vedno večje uspehe, to je sedaj spoznal sovražnik sam.

»V ostalem pa«, je ugotovil dr. Goebbels ob splošnem odobravanju poslušalcev, »je nekaj tednov sem zračna vojna spet obojestranska.« Mi smo takrat, po težkem napadu na državno glavno mesto 22. in 23. novembra izjavili: »Prišla bo ura, ko bomo to povrnil Angležem. Drugi dan je londonsko časopisje zasmehljivo vprašalo, če nismo znašli po nas najavljeno novo orožje mogoče le v propagandnem ministrstvu, ne pa v ministrstvu za oboroževanje? Ne verujem, da bi Angleži danes enako vprašali, če danes za bližnjo bodočnost najavimo drugo še težje povračilno orožje.« (Navdušenje množice se pri teh besedah pokaže v dolgotrajnem viharjem odobravanju).

Med tem se nadaljujejo poleti »V1« izstrelkov čez preliv. Britansko časopisje ponehava s svojimi poskusi olepšavanja in zmanjševanja, in dolgovozna izjava Churchillja v Spodnji zbornici, ki jo je dal radi vedno močnejšega pritiska angleške javnosti v četrtek je dokazala samo to, da je »V1«, kakor je Churchill dobesedno priznal, postalo za Angleško, trajen in zelo resen problem.

»Povrnitev Angleški« je naglasil dr. Goebbels, ne more ostati, ne da bi se zaradi iluzije njen vpliv precenjeval, trajno brez globokega vpliva na splošno javno življenje na Angleškem. Ono je zadelo britanski narod ravno v trenutku, ko je že mislil, da je že prestal najhuje in imel najlepše nade v bodočo zmago.

Britanski narod živi v drugačnem duševnem okolju, kakor mi. V vedno ponavljajočih se stavkah in v vedno bolj se množecih debatah o socialnih problemih, se jasno kaže nezadovoljstvo širokih množic o na Angleškem vladajočem plutokratsko-židovskem sistemu. Razen tega je vsakemu uvidnemu Angležu že davno jasno, da je njegovo cesarstvo po petih letih vojne izgubilo zelo važne gospodarske pozicije v korist Zedinjenih severnoamerikanskih držav, mnoge vojaške pozicije pa v korist Reicha in Japonske.

»Mi vsekakor vseh teh težkoč v sovražni-kovem taborišču nočemo precenjevati«, je nadaljeval dr. Goebbels, »ali mi jih moramo poznati, da si napravimo pravilno sliko o celokupnem vojnem položaju. Ne smemo videti samo lastnih težkoč, ki se nam zde iz najbližje bližine mnogo bolj grozeče, kakor pa iz primerne daljave. Moramo si biti na jasnem, da ima tudi sovražnik enako težke skrbi, ki mu delajo v vsakim dnem vojne vedno večje preglavice. Tudi v Londonu, Washingtonu in Moskvi kuhajo samo z vodo.

Naš cilj mora biti, da ostanemo povsod in pod vsemi okolišnimi stanovitni in uspešni na bojnem polju, da se hrabro borimo in da ne popustimo pri naših vojnih naporih, dokler si sovražnik ob našem najtežjem odporu ni polomil zob. Vemo, da imamo s tem vse šanse zmage v naših rokah.

»Mi nacionalsocialisti«, tako je zaključil dr. Goebbels ob viharjem, dolgo trajajočem odobravanju množic, »smo pretrpeli in premagali toliko kriz in preskušanj v zgodovini našega pokreta in Reicha, da tudi trenutno ne dvomimo v naš uspeh. Najboljša gotovost za to je sam Führer. V vernem zaupanju gledamo nanj. On bo popeljal narod z varno roko skozi vse nevarnosti in preskušnje. Njegova vera je tudi naša vera, da se bo, za katerim je ves fanatizem nacije, ne more končati drugače, kakor z zmago.

London je prevzel paničen strah

Razburljiv prizori na Južnem Angleškem - Krik po resnici - Možnost evakuacije

Madrid, 11. julija. Londonsko prebivalstvo živi v paničnem strahu, ker ne more najti proti nemškim letelim bombam nobene varnosti in varnostnih naredb, poroča neki Anglež, ki je prišel iz Londona v Spanijo. Strah prebivalstva je baš zato tako velik, ker se »V1« hipoma pojavi in se razleti, ne da bi si človek mogel poiskati preje kritja. Učinek bombe presega tudi dosedaj znana po napadih bomb povzročena uničenja. Hiše se sesujejo in cement se stre v prah. Osebe, ki so brez kritja v delujočem območju leteče bombe, se ubijejo. V ostalem so zababaviša prazna in mnogo ljudi je zapustilo London iz strahu pred »V1«.

Angleško časopisje tudi danes nadaljuje z besnim rjovenjem proti nemškemu povračilnemu orožju. Očitno pod pritiskom razburjene javnosti je vojni pohod proti britanski vladi v tej zadevi še pridobil silovitost. V nasprotju s prejšnjimi časi znani trik Churchillja, da je obljubil izjavo, na noben način ni mogel vplivati pomirjevalno. O tem nam nudi posebno »Daily Mail« jasno sliko. Ona namreč razkriva, da je mogel Churchill pri svojem zadnjem pregledovalnem obhodu po krajih Južne Angleške, ki so bili posebno prizadeti po nemškem povračilnem orožju, opaziti nekaj zelo mučnih pojavov. Prebivalstvo je do skrajnosti ogorčeno in ni mnogo manjkal, da ni dejanjsko napadlo ministrskega predsednika in njegovega spremstva.

Londonski list si razlaga to nezadovoljstvo nasproti britanski vladi najprej radi nekkih napak, ki so se pokazale v organizaciji zračne obrambe pred vsem v nezadostnih prostorih v zakloniščih, katerih jakost nasproti učinku novega nemškega orožja na noben način ne ustreza. Potem pa da londonski list razume, da se upanja, ki jih je vzbudila britanska vlada glede obrambe pred povračilnim orožjem v začetku nemške zračne ofenzive, nikakor niso izpolnili. To je morda še silnejši povod, da je bil pripravljen Churchill na Južnem Angleškem tak sprejem.

Osebn list Churchillja »Daily Telegraph« posveča sedaj vsej zadevi uvodni članek in skuša očitno odvriniti odgovornost od Churchillja. Časopis stoka radi »blaznih represalij«, ki jim je sedaj izročeno britansko prebivalstvo. Vendar se ne more vladi prav nič očitati. Je popolnoma izključeno, da bi v prvi do težkoč invazijskih čet, britansko vojaško vodstvo moglo uporabiti večje zračno brodoge v boju proti povračilnemu orožju.

Angleško notranje ministrstvo je izdalo v četrtek v zvezi s Churchillovo izjavo v Spodnji zbornici še točnejše odredbe o evakuaciji otrok in ostale prostovoljne evakuacije Londona. Pod pritiskom svojih plutokratskih prijateljev, ki se tokrat tudi v okolici glav-

nega mesta na svojih gradovih in podeželskih posestvih ne čutijo več varne, je namreč angleška vlada razen evakuacije otrok dopustila prostovoljni odhod vseh tistih, ki to lahko storijo na svoje stroške in niso zaposleni pri vojnovažnem delu. Plutokratska gornja plast misli, da se bo tako lahko rešila Churchill je naglasil v Spodnji zbornici, da ni nameravana splošna evakuacija. Samo na sebi bi moral ostati vsak na svojem mestu. Na vprašanje nekega poslanca, če je preskrbljeno tudi za odvoz bolnikov, slabotnih itd., je dal Churchill izmikajoč odgovor, da se mora sedaj prvo skrbeti za otroke. Notranje ministrstvo je še v četrtek dalo razložit v pisnike samo za vpis vseh, ki bi se radi dali evakuirati. Ta naredba je izšla, kakor javlja angleška poročevalna služba, sporazumno s Churchillovo izjavo, da ne more dati nobene garancije, če ne bodo prišli močnejši še hujši napadi.

Splitski škof obsoja tolovaže

Zagreb, 11. julija. V neki izjavi obsoja splitski škof z ostrimi besedami komunistično tolovaštvo, in poroča, da so samo v njegovi škofiji komunisti umorili 19 katoliških duhovnikov.

Kmetje beže pred Titovimi tolovaji

Beograd, 11. julija. Po izpovedbah ujetih tolovažev so tolpe prepovedale kmečkemu prebivalstvu, ki je na »osvobojenem ozemlju«, da bi zapustilo svoja posestva. Ker so začeli kmetje v veliki množici zapuščati svoje domove, ki so jih tolovaji oropali, so zagrozili boljševiški komisarji, da bodo kmete postrelili in požgali domačije. Tako si hočejo zagotoviti ne le žetev, temveč tudi možko prebivalstvo, ki naj izpolni zelo razredčeno tolovaško vrsto.

„Velike škode ob južni obali Anglije“

Stockholm, 11. julija. V Angliji raste spoznanje, kakšno grozno orožje predstavlja »V1«, in da morajo biti pripravljeni na nadaljnje obremenitve.

V neki objavi londonske poročevalne službe od ponedeljka se vsi tisti, ki še niso prišli v neposredne stike z nemškim težkim razstrelivom, nujno opozarjajo, da bi jih mogoče ne smatrali za šalo — ker je namreč nekaj londonskih židovskih listov v prvih dneh napadov skušalo, da bi zmanjšali grozo pred »V1« z iznajdo smešnega imena za nemške »brenčeče« bombe. Roteč so opozorili: »da gre tukaj ravno nasprotno za zelo nevarno orožje! Te bombe gredo na živce prebivalstvu od njih prizadetih krajev — baš zato ker prihajajo noč in dan brez prestankov!«

Londonski obveščevalec je povedal mnenje nekaterih krogov, da gre pri letedih bombah načelno za ravno tako važno vojaško iznajdbo kakor pri oklopnjaku v prejšnji vojni. Edino upanje je, da mogoče z nemške strani ne bodo poslali le preveč tega orožja.

Dejanski stan se pa le potrjuje po histričnih izjavah nedeljskega londonskega časopisja, ki je spet pograbilo snov terorja in sedaj s svoje strani zahteva represalije proti »V1«. Londonski »Sunday Sketch« izjavlja dobesedno: »Anglija mora takoj kaj drastičnega pokreniti.«

»Stockholmski« »Vacke Journal«, ki stoji na strani zaveznikov, piše v svojem najnovejšem vojnem pregledu: »Veliko tajno orožje Nemčije, leteča bomba, je brezdvomno naredila veliko škodo na angleški obali. Vsa dežela je kakor velika trdnjava, ki je trenutno oživila.«

United Press javlja iz Londona, da se je bombardiranje z nemškim povračilnim orožjem »V1« v noči na ponedeljek pojačalo. Tudi nemški bojni letalci so se spet pojavili nad britanskimi otoki. Za sedaj še niso pripela posamezna poročila o teh pojačanih bombardiranjih.

Tolpe plačancev tujih ras love ženske

Florenca, 11. julija. Na čelu Rima je od zasedbe po zavezniških severnoamerikanski vojaški guverner polkovnik Poletti. Po bahaviških oznanilih iz Londona in Washingtona, ki sta obljubila Rimljanom za čas po njihovi »osvoboditvi« tako mnogo, bi se lahko mislilo, da smatra ta polkovnik iz Zedinjenih severnoamerikanskih držav za svojo glavno nalogo, da preskrbi Rim zadostno z življenjskimi potrebščinami. Očitno pa ima druge skrbi. Stanje v Rimu je vsekakor katastrofalno. Dodelitev kruha znaša dnevno 100 gramov. Trgovine se odprejo samo enkrat dnevno in tudi samo za eno ali dve uri. Zdravila razen takih za epidemično pojavljajoče se spolne bolezni, se sploh ne dobe. Električni tok se oddaja samo na uro.

Glavno delovanje vojaškega guvernerja je očitno v tem, da »prečisti« meščanstvo Rima. Ta akcija obsega z razrešitvijo 23 profesorjev univerze njihovih uradnih dolžnosti in z odpustitvijo 400 »sumljivih« uradnikov aretacijo znanih osebnosti, med njimi sina slavnega pisatelja d'Annunzia, do »likvidacije« komunistom neprijetnih mož in žen vse mogoče navedbe, ki so Rimljanom spremenile življenje v pekel.

Vpliv komunistov je v Rimu posebno velik, posebno radi tega, ker imajo večino v komisiji antifašistične čistke, ki je dodana vojaškemu guvernerju kot posvetovalni organ. One dajo tudi moštva za posebne formacije, ki so bile obrazovane po anglo-amerikanskem pristanku radi bojevanja proti fašistom in nacionalsocialistom. Pripadniki teh formacij — bolj nazvane »tolpe« — vdirajo v temi skupno s soldatesko iz vseh mogočih dežel, ki se mora bojevati »za demokratske svoboščine«, plena željni in pijani v hiše in tam ropajo in plenijo. Brezobzirno napadajo žene in dekleta, ki so izročene brez vsakega varstva temu početju. Anglo-amerikanska vojaška policija ne podvzame nič, da bi tolovajem preprečila to rokodolstvo. Castinike vojaške policije zanima samo to, piše florentinski časopis, namreč to, da bi »Sveto mesto čimprej spremenili v brezno jastrebov in javno hišo.«

Zakrivali so smrt dečka

Lastno poročilo

Na tragičen način je preminul 13letni Anton Kaiser iz Oberzarza. S koso si je bil globoko urezal v stegno. Ker so bili banditi razstrelili nek most, mu niso mogli preskrbeti pravočasno zdravniške pomoči. Poskušali so ga spraviti na vozu v Eisernu, a so se morali po tako zamujenih dragocenih urah vrniti zopet nazaj, tako da je pomilovanja vredni deček izkrmavel in umrl.

Torej imajo nečloveški komunisti tudi to mlado življenje na vesti. Ta primer hkrati pokaže, da zadenejo akcije tolp samo prebivalstvo, za katero se po svoji trditvi bojujejo.

Nemška Reichsmarka ni noben predmet mednarodnega baraljanja

ZRCALO ČASA
Funk je odgovoril Rooseveltu — Svoboda nemške valute — Gospodarski red namesto valutarnega imperializma

Berlin, 11. julija. Reichswirtschaftsminister in predsednik državne banke dr. Walter Funk je govoril gospodarskim znanstvenikom in močnim gospodarske prakse iz Reicha ter z nami zvezanih in nam prijateljskih držav kakor tudi iz nevtralnega inozemstva o anglo-ameriških načrtih glede valute in temeljev bodočega gospodarskega in valutarnega reda. Ozadje s toliko potrato, vnebo in zahtevu po uveljavljanju izvršenih razpravljanih o veljavi na sovražnikovi strani je v tem, da bi svet dobil prepričanje, da smatrajo Angličani in Amerikanci zmago nad nacionalsocialistično Nemčijo in njenimi zavezniki kot nekaj absolutno gotovega, da je tako rekoč »zadnji čas«, baviti se s mirnodobnimi smernicami. Izvajal je nadalje:

Zakaj pa ravno sedaj s valutarnimi načrti? Ker je anglo-ameriški diktator imperializmu misel na denar in vladanje z denarjem najvišji življenjski zakon in najvišja državna pamet in ker si hočejo za čas miru zagotoviti s sedaj pripravljenimi konstrukcijami veljaven položaj moči, za katero streme z vojno. Pri tem so Angličani s Keynesovim načrtom, ki so ga Amerikanci zavržili, zmanj poskušali rešiti svojo z zira na visoko zadolženost v inozemstvu in ljuljenskovalno pozicijo izvoza pred ameriškim ogražanjem. Pa še iz nekega drugega razloga smatrajo na sovražnikovi strani za potrebno, da se ravno v sedanjem trenutku razpravlja o problemih veljave, ker si z rešitvijo, za katero streme, obetajo, da bodo rešeni preteče socialne krize, kajti tudi socialne probleme smatrajo tam preko vključno za probleme denarja in moči.

Mi lahko opazujemo ta razpravljanja in različnosti mnenj v nasprotju taboru nekim zadoščenjem in pomirjujočim čutvom nadmoči, ker je nacionalsocialistična Nemčija zagotovila socialni mir in stabilizirala vrednost denarja z avtoriteto države, dela in gospodarskega reda, ker vemo, da je ta dosego zdravil valutarnih odnošajev najprej treba ustvariti pametne gospodarske vede in ker nadalje vemo, da morajo spodleteti poskusi na sovražnikovi strani, da bi z zlato valuto kot najodločnejšim orodjem ali zopet oživetiti neko tako visoko hvalisano avtomatično gospodarsko dogajanje.

Mi ne bomo dopuščali, da bi kakšna inozemska vlada, ali bankirji Wall Streeta določali vrednost našega denarja, in ne bomo dopuščali, da bi se nemške cene določale na borzi žita v Čikagu. Kdor določa vrednost denarja, določa tudi socialno vrednost naroda!

Reichsminister Funk je rekel nadalje, da dobi denar svojo vrednost od avtoritete države in od dela njenega prebivalstva, zato kak konstruiran »svetovni denar« nikoli ne more biti pristen in kakšna »svetovna valuta« mora ostati utopija.

Ce danes Amerikanci propagirajo povrnitev v zlato valuto, ne pomeni to zlasti z ozirom na gospodujoče imetje zlata pri tej državi nič drugega, kakor postavitev dolarске veljave za svetovno veljavo in zahtevu po absolutnem gospodarstvu. To bi pa bila izpolnitev zadnjih volnih ciljev ameriškega in dolarskega imperializma.

Reichsminister Funk se je nato bavil z vlogo Sovjetske zveze, ki jo ima ta država v valutarnem načrtu sovražnih sil in rekel c tem: Cisto stvarno je Sovjetska zveza pri konferenci zainteresirana samo kot država z lastno proizvodnjo zlata, ki je v zadnjih letih prav znatno narasla in se baje približuje južnoameriški proizvodnji. Ker je vrednost denarja v prvi vrsti zagotovljena z njegovo monetarno uporabo, stoji Sovjetska zveza na strani Zedinjenih držav, ki delajo na to, da bi s pomočjo načrta o svetovni veljavi ohranili vrednost zlata in stabilizirali cene zlata. To ustreza interesom Sovjetov tem bolj, ko v lastni državi z ozirom na ob-

ubožanje prebivalstva skoraj nimajo nobenih možnosti, da bi uporabili zlato, ki ga hočejo izkoristiti v zunanji trgovini za izenačenje svoje potrebe glede uvoza. Dejstvo, da je v sovjetski zunanji trgovini težje na strani uvoza, je hkrati tudi vzrok, zakaj stoji Sovjetska zveza izven anglosaksonskega spora, ki se bojuje za prevladovanje na svetovnih tržiščih.

Nemško stališče glede bodočega gospodarskega in valutarnega reda sem pa jaz v zadnjih letih že ponovno pojasnil. V razmerju z našimi partnerji stopi popolnoma v ozadje misel na konkurenco za mislijo kooperacije medsebojne dopolnitve in pomoči. Cilj, ki smo ga mi postavili, da se naj vse države v

Roosevelt hoče zaslužiti nevtralne narode

Povsod po svetu mreža oporišč — Gibraltar kot vzorec

Lizbona, 11. julija. Amerikanski imperializem odkriva vedno bolj jasno in brez lepotičenja resnične namene po Rooseveltu sistematsko pripravljene in razbrzdane vojne. Zelo dobro nam to pojasni nek sedaj v demokratskem časopisu, ki je osebno zelo blizu Rooseveltu, »Chicago Sun« izišli članek, v katerem se javno objavlja, da se bodo morale nevtralne države odločiti v zelo resni zadevi.

Pri tem ne gre samo za to, da bi bile sedaj postavljene pod gospodarski ali politični pritisk, da se s tem primorajo k omejitvi izvoza ali neprijaznemu delovanju nasproti Nemčiji, temveč »Chicago Sun« pove popolnoma jasno, da bosta tudi bodočemu nevtralnemu državam prav tako kakor lastnih pomožnih narodov Washingtona in Moskve določile izključno Amerika in Sovjetska Rusija. Washington in Moskva nameravata, tako naglašati list, da bosta popolnoma svojevoljno pripravile »Novi svetovni red«, to se pravi, ona nameravata porazdeliti svet v dva vplivna območja in države, ki so v tem vplivnem območju, brez obzira na to, ali gre za zaveznike, sovražne države ali nevtralne spraviti pod svoje prisilno gospodstvo.

»Chicago Sun« to popolnoma jasno pove z besedami: »Pri po nas izvedenem novem redu, ne bo nobena država dobila dovoljenja, da bi stala ob strani in bila za sebe.« V te namene propagira vlada Zedinjenih severoameriških držav tudi med svojim lastnim prebivalstvom vedno bolj idejo o po vsem svetu razširjeni mreži zavezniških anglosaksonsko-boljševiških oporišč.

V »Journal American« razpravlja o tem problemu generalni major Barrows in pokaže še na dalekosežen načrt za obvladovanje sveta po sistemu zavezniških oporišč. On opozarja, da so Zedinjene severoameriške države že vzele v najem od Britancev celo vrsto oporišč, ki zagotavljajo, da se »zaščiti« atlantska obala zapadne poloble, in po istem vzorcu, tako je izjavil, naj se potegne, po vseh svetovnih morjih razširjena mreža za-

Evropi popolnoma razvijajo in izčrpajo obstoječe možnosti proizvodnje, je hkrati edina pot, da se kontinent obvaruje pred stiskami brezposelnosti. Nacionalsocialistična Nemčija je že opravila s problemom brezposelnosti.

Odločilna naloga po končanju te vojne bo na socialnem polju. Strašilo množične brezposelnosti, ki danes povzroča pri vseh povojnih načrtih drugim očitno največje skrbi in strah, se bo porazgubilo po načelih te metode, ki smo jih uporabili mi s prepričevalnim uspehom. Če je na tak način povsod na svetu kot temelj bodoče gospodarske politike zagotovljena popolna zaposlitev med gospodarsko in socialno v enakem koraku korakajočimi narodi. Tudi ne bo nobenih gospodarskih kriz več, ker so take potem postale brezsmislene.

Na naših načelih zgrajena nova ureditev nudi, tako je rekel Reichsminister dr. Funk ob koncu svojih izjav, vsem državam enake gospodarske prednosti in varuje suvereniteto vsake posamezne države. Sedaj pa gre samo za to, da dosežemo veliki in skupni cilj: Zmagati naših orožij.

ščitnih in utrdbenih naprav. Z očitnim cilnim zahteva Barrows, naj se ta po Zedinjenih severoameriških državah zasedena območja uradno ne anektirajo in pridržijo Zedinjenim državam, ker bi iz tega nastali preveliki stroški.

Posebno bogato s pojasnili je, da generalni major Barrows napove, da dosedanja oporišča Zedinjenih severoameriških držav in zaveznikov ne zadostujejo, in bi se morale še v vseh drugih delih sveta zgraditi mnoge slične utrdbe in zračna oporišča. Kot zgled za nameravana oporišča navaja generalni major Zedinjenih severoameriških držav Gibraltar. Če bi naj bi svetovni mir, kakor si ga predstavlja Washington uspešno zavarovan, bi bilo potrebnih na primer 50 nadaljnjih »Gibraltarjev«, od katerih bi znaten del brezpogojno moral biti samo v ameriški posesti. Anglija, tako dodaja ameriški general, kaže samo pri odstopitvi svojih oporišč na Zedinjene severoameriške države pot, ki naj bi jo v bodoče hodili tudi drugi narodi. Vsem narodom, tako zaključuje z očitno grožnjo, se samo lahko svetuje, naj sledijo pametnemu britanskemu zgledu.

V Grčiji bodo letos močno razširili bombazna nasade, da bi se v nekaj letih dosegel pridelek, kakršen je bil leta 1937. Takrat so obsegali bombazni nasadi 60.000 ha, do leta 1942. pa so se skrčili na 9000 ha. Lanski načrt povečanja bombaznega pridelka je predvideval razširitev nasadov na 40.000 ha. Ko bodo nasadi razširjeni na 60.000 ha, bo dosežen povprečni predvojni letni pridelek 15.000 ton, ki popolnoma zadostuje za preskrbo dežele. Po vojni bo Grčija spet važen pridelovalec bombaža.

Pod učinkom japonske ofenzive je severnoameriško zračno orožje na Kitajskem že začelo poruševati svoje letališke baze v provinci Hunan, Kiangsi in Fukien. Celó v Kvalingu, kjer je bilo nastanjeno eno izmed glavnih oporišč severnoameriškega zračnega orožja, že opravljajo posravnjalna dela.

V hudih obrambnih bojih zadnjega tedna v obrežnem odseku na Zapadu se je, kakor je stalo v poročilu oborožene sile z dne 9. julija, odlično skazala pehotna divizija z nemškimi okvirnim osebjem, ki obstaja vedno iz turkentskih prostovoljcev.

Za odlično pomoč nemških čet pri rešitvi in čistilnih delih v glavnem mestu Normandije, Rouenu, jim je bila od strani francoskih oblasti izrečena posebna zahvala.

V Zgornji zbornici je britanski minister za obnovo, Lord Woolton, kakor poročila Reuters, priznal, da je brezposelnost v tem stoletju največji problem industrije. Woolton je rekel: »Nekatere avtoritarne države so pa že dalekosežno rešile ta problem.«

Slaba kakovost dosedanjih pomožnih dobav Zedinjenih severoameriških držav v Severni Afriki in Južni Italiji je izzvala veliko ogorčenost pri odnotnem prebivalstvu, kakor se to vidi iz nekega poročila »News-Chronicle«. Kot obleko so nudili samo predelane cunje.

Britanski veleposlanik v Washingtonu, lord Halifax je bil radi poročanja klican v London. V angleških diplomatskih krogih so mnenja, naj Halifax pripravi nov sestanek med Rooseveltom in Churchillom in sicer tokrat na angleških tleh.

Z bojnimi sredstvi vojne mornarice so bili po poročilu oborožene sile z dne 7. julija na morskem področju invazijske fronte znova potopljene ena križarka, trije rušilci in šest natovornih prevoznih ladij z 32.000 bnt. Severno od zaliva Seine so zaščitna vozila v noči na 7. julij potopila en britanski topniški brzi čoln in poškodovala več drugih.

V francoskem prostoru je bilo 6. julija zopet v boju ugonobljenih 157 teroristov in britanska sabotažna krčela, ki so odskočila s padalom. Nad mostiščem in nad zasedenimi zapadnimi ozemlji je bilo ta dan zbith 22 sovražnih letal.

Ze 40 let obratujejo v Grčiji številni obrati, ki prav dobro predelujejo in pripravljajo čreva, da jih potem tovarne mesnih izdelkov uporabljajo pri klobasah in salamah, ali pa da se iz njih izdelujejo strune. Grško predelovanje govejih, ovčjih in svinjskih črev je v Evropi še vedno najboljšje. Čreva so bila pred vojno tudi važno izvozno blago. Od letne proizvodnje je ostalo za domačo potrebo nekaj 5 odstotkov. Od izvoza je prevzemala Nemčija okrog 70%, Švedska 26%, ostane pa Švica, Danska in Madžarska. V zadnjem predvojnem letu je prevzela Nemčija za 774.000 mark 20 ton govejih, 45 ton ovčjih in 1 in pol tone svinjskih črev. L. 1939. je bil ves izvoz črev iz Grčije vreden 46,7 milijona drahem.

Pri hrvaškem kmetijskem ministru se je ustanovil zavod za gojitev češpelj. Zavod se bo bavil tudi z vsemi vprašanji, ki se tičejo pridelovanja češpelj.

Vojni dolgovi Anglije v inozemstvu znašajo danes že tri milijarde funtovsterlingov, je izjavil lord Keynes, vodja britanske delegacije mednarodni valutarni konferenci v Briten-Woods, v četrtek predstavnikom tiska.

V zvezi z gledališkim blufom, ki ga je startal Roosevelt s svojim »zakonom o neodvisnosti Filipinov«, je izjavil predsednik Filipinov dr. Laurel: »Filipinski narod nima nobenega opravka z zakoni, ki so jih izdale Zedinjene države. Filipini so izrekli svojo samostojnost že sami od sebe. Brezplodno je od Zedinjenih držav, da hočejo slepiti filipinski narod.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptvertriebsleiter: Friedrich Hofmann, Zürich (ist Anzeigenliste Nr. 1 gütlich).

Zadnja preiskava DVORNEGA SVETNIKA FINDVOGLA

Kriminalna novela Spisal Franz Heinrich

»Kaj pa je, Pepi? In sedaj mu je šepavec izročil svoje pismo. Napeto je čakal, kaj bo k temu porekel njegov bivši poročnik. Toda ta ni rekel ničesar. Samo petljo svojega smokinga je zopet razvohal in rekel: »Aha!« Očitno se mu pismo, ki ga je bil prejel, ni posebno dopadlo. Zares, Gerlander ni bil samo presenečen, ampak skoraj razburjen. Najraje bi bil rekel: »Kako pa je vendar to mogoče? Toda prisilil se je, da je bil miren in vprašal šepavca, kako je prišel do pisma. Pri tem ga je zelo natančno gledal in sicer s pogledom, v katerem je bilo tudi nekaj nezaupanja.

»Kaj si nama pa tu zagodel, ti idiot?« je vprašal. Takoj pa, ko je Hintringer pokazal pismo, ki ga je bil sam prejel in povrh še sto kron, je bil Gerlander v tem oziru pomirjen. Lepo počasi si je slekel srajco za smoking, si oblekel svojo vsakdanjo obleko in pri tem živžgal predse. Samo iz tega, da je večkrat, kakor je bilo potrebno, stresel pepel s cigarete, je Hintringer lahko spoznal, da je bil njegov poročnik razburjen. Naposled je Gerlander pismo še enkrat vzel v roke in ga bral. Bilo je prav za prav zelo gosposko v obliki in začelo z nagovorom: »Zelo spoštovani gospodi! V bistvu pa ni vsebovalo nič drugega, kakor povabilo na rendezvous, pač pa na nenavadnem kraju. Namreč v kanalu, kajti naveden je bil tako zvani zvezdnati vhod pri Romarskem mostu in zloglasna »Prehodna soba«, kjer so se navadno srečavali težki podzemlja.

Ko je potem šepavec pregledoval pismo, je skomizgnil. »Nepriljetno okole«, je rekel in obraz se mu je zelo zelenil nato pa je menil: »Bomo že opravili!« »Je že dobro, Pepi,« je rekel Gerlander, potem pa nekam ostro nadaljeval: »Ti nikakor ne boš šel tja!« Nato se je smejal: »Saj imam še časa. Kupiva

si še četrta.« In nato sta šla na četrta vina in stala zopet skupaj zunaj Am Gürtel v neki vinarni, kjer mora človek stati pred visokimi sodi, in počasi požirala. Razgovor, ki sta jih imela so se se težavno razvijali. Naenkrat je Hintringer pokašljal: »Kaj pa če bi vendar le šel tja?« Toda videti je bilo, da tega ni rekel s prav veselim srcem.

Gerlander pa je šel sam k Romarskemu mostu. Prej pa si je še enkrat natančno prebral navodila. Aha — najprej po polzastih stopnicah navzdol, potem 200 metrov na levo do plezalne lestvice, ki je povedla do »prehodne sobe«. Gerlander se je rezal. Zvito so to napravili. Ti bi me lahko postrelili, preden jih sploh zagledam. Toda na to je pomislil na ljudni ton vabila in potem še na nekaj. Namreč »Findvoglu bom pokazal, da ni vseveden!«

In potem je bil na cilju. Šel je navzdol, stopal dve sto metrov navzdol in si potem pripravil lestvo. Storil je to zelo počasi in zelo previdno, kajti vedel je natančno, da je bila zelo priljubljena metoda, podrezati plezalne lestve. Takrat se namreč lepo čudovito človek skotali ritensko in je lahko vesel, če si ne zlomi tilnika. V resnici so zadnji klini postelili. Gerlander se je pustil pasti in je stal. Toda tukaj ga je zdrnil čuden strah. Nek olnat glas je rekel: »Izvolite stopiti bliže, gospodi!« Gerlander je bil pričakoval popolnoma drug glas.

Od začudenja bi bil kmalu zazljal, ko je videl v neki dolžini stati sklopni stol in sklopno mizo. Na mizi je gorela prav prijetno petrolejka. In s stola je vstal debel gospod s prijetno smehljajočim se obrazom in s kratko črno asirsko brado in ponovil svoje povabilo: »Izvolite stopiti bliže, gospodi!« In nato je slišal nečuvno ugodno ponudbo. Ponudbo, ki bi ga bila za pet let napravila popolnoma neodvisnega. Petdesettisoč kron je ponudil gospod direktor Spitz. »Ni vam treba drugega ničesar, storiti, gospod Gerlander kakor molčati in spisati članek o nek, v katerem preključite točno vse tisto, na kar ste v prvem namignili.

Gerlander se je smehljaj. »Ljubi prijatelj,« je rekel, »Spitz, ali kakor vam je že ime. Po-

nudba pride prepozno. Kakor vam je že znano — in to veste gotovo po možu z rumenimi rokavicami, — je vsa stvar že pri policiji.

Gospod Spitz je odmahnil. »Vi ste čudno naivni. S pomočjo tiska se je poličil že marsikak popolnoma drugačen postopek.«

Tu pa je Gerlanderja na žalost popolnoma prevzel njegov temperament. Dvignil je roko — in potem je naenkrat klecnil. Zavrtel se je še, kakor vrtjak okrog sebe, zaslišal iz daljine debel glas: »Za božjo voljo, saj sem vam vendar rekel, ne ubiti!« In potem — skora bi ga bil drug glas zopet zdrnil k zavesti — samo nekaj besed: »Izvolite držati jezik za zobmi!« Bil je to glas, hladen in lahko noslajoč. »Kje neki sem ga že slišal?« je mislil Gerlander, nato je zgubil zavest.

Finerl se ni malo prestrašila. Tu je stal pred njo mož, mal, šepajoč z bodikasto sivimi kockami v obrazu, jo stresel za ramena in rjovel: »Kje je dvorni svetnik?«

Najprej je mislila, da ima pred seboj blazneža. In rekla je samej sebi, da mora biti človek z blaznežem prijazen, da ga ne draži. V tem oziru je pač hvala bogu imela dobre živce in hladno kri po svojem papanu: Zato je pozvala moža, naj vstopi in reče: »Veste kaj, kadite eno cigareto!«

V tem primeru pa je Findvogla metoda popolnoma odpovedala. Mali mož je nasprotno vrget čik, ki ga je imel v ustih, na tla in rjovel potem — poznalo se mu je, da je kričal od samega strahu: »Povejte mu Gerlander!«

Sedaj je bila Finerl na vrsti, da klecne. Tresla se je na celem telesu in vlekla malega moža v sobo. Ta najprej ni mogel reči ničesar drugega: »Jaz sem šepavec, nečem biti kriv, če ga podrejo. Kje je dvorni svetnik?«

Ravnokar je predaval gospod dvorni svetnik Findvogel gospodu dr. Tunsteinu o svoji slavni teroriji. »Le nikarte se v čem prenačiliti gospod kolega. Da, ničesar prenačiliti Vaša neumnost od današnjega popoldneva nam lahko prevrže vso zadevo...«

In tu je običal sredi stavka. Kaj? odprla

so se vrata in nenapovedano je privihrala v sobo ženska. In ta ženska je bila njegova Finerl. Za božjo voljo, kakšna je bila na oči. Klobuk se ji je bil premaknil, nobenega šala ni imela, dasi je bila zima. In predvsem: držila se je, priti v pisarno. Dvorni svetnik je pokašljaj in rekel dr. Tunsteinu: »Oprostite gospod kolega! Preden je pa še ta mogel oditi, je že objela Finerl očeta in ihtela: »Gerlander, Gerlander...«

»Zelo mučno, zelo mučno!« je rekel dvorni svetnik in doživel potem prikrat, da mu je njegovo pridno, ubogljivo dekle zbrusilo v obraz besede, ki si jih ne bi upal izgovoriti niti kak tujec. Vpila je namreč: »Ti surovež!« In tu se je moral dvorni svetnik smejeti. In s tem smehom je rešil situacijo. Dve minuti pozneje je sedel šepavec v sobi dvornega svetnika, dobil cigareto, ki si jo je smel prižgati, in začel v zvezi pripovedovati: Bila je dolga pripoved, ki se je začela s tem, da mu je bil nekoč nek fini gospod izročil pismo. In ki se je končala s tem, da se je Erik Gerlander spustil v kanal. »Nisem mogel priti, je moral sem se preje otresti oledeluha, pa sem mislil, da ste že v stanovanju.«

Dvorni svetnik ni rekel drugega kakor proti Finerl: »Pojd! domov, ne bo se nič zgodilo.« In k šepavcu: »Lahko greste, na bom vas zapl.« Čudno je bilo pri tem, da je bila Finerl v resnici popolnoma mirna, ko ji je oče nato rekel. Zadržala je celo prjočilo: »Ampak to naglo, papajo, ki ji je bila na jeziku. Nato je šla. Tudi šepavec se je brez besede priklonil. In sedaj, ko je bil z dr. Tunsteinom sam — kajti ta je bil ostal kakor vkopan — je dvornega svetnika Findvogla naenkrat prijel naglica. Smuknil je v plašč, vrget pomemben pogled na brezhibne hlače dr. Tunsteina in rekel: »Ljubi prijatelj, danes pa bodo šle zlagane gube vaših hla. Gremo v kanal.« In dve minuti pozneje je drvel policijski voz za moštvo proti zvezdnemu vstopu v Romarski ulici. Poličali so suvali drug drugega: »To pa že nekaj pomeni. Findvogel se pelje osebno!« In stavili so na to, da mora biti to velika zadeva. Toda bili so v zmoti.

(Najprej prehodna)

Welle fanatischen Widerstands

Im Urteil des Auslandes: die kämpferische Leistung der deutschen Truppen an allen Fronten ist beispiellos

Klagenfurt, 11. Juli. Das ungeheure Ringen sämtlichen europäischen Fronten, das weder Atempausen noch Entspannungen kennt, wirft in diesen weltgeschichtlichen Tagen seine Schatten über alle Kontinente. Die Kampfmeldungen aus dem Osten, aus Italien oder aus dem normannischen Brückenkopf fordern insbesondere von uns Deutschen eine Disziplin und einen Opferwillen des Geistes, wie sie trotz allen Belastungen der letzten Jahre nie von uns verlangt wurden. Denn alles, was bisher gewesen ist, verläßt vor diesen dramatischen Höhepunkten des Krieges, die mit gewaltigen Strichen den Endkampf abzeichnen.

Trotzdem können wir heute mit ruhiger Gewißheit behaupten, daß das deutsche Volk in der letzten großen Entscheidung aufs neue eine stolze Bewährungsprobe seines Glaubens an den Sieg ablegt, daß es sich unbefruchtbar aller Anstürme erwehrt, die sich gegen die Kraft des Herzens oder der Nerven richten. Wenn die feindliche Presse wider Willen dem hohen Widerstandsgeist unserer Armeen höchstes Lob zollen muß, so nehmen wir das gelassen hin, genugsam aber wirkt die Einsicht neutraler Stimmen, deren Klarheit das Urteil über die wichtigen militärischen und operativen Entscheidungen an den europäischen Fronten überraschen muß.

Der bekannte spanische Militärkritiker Aznar schreibt in der Madrider Zeitung „Arriba“ unter dem Titel „Eine Welle des Fanatismus von Italien bis Wilna“, daß noch wichtiger als das Auftreten der neuen deutschen Waffe „V 1“ für den objektiven Beobachter der Kriegslage die Tatsache sei, daß sich Deutschland geradezu eine Welle des Fanatismus bemächtigt habe. Deutschland besitzt Millionen von Soldaten und Millionen von Arbeitern, eine umfangreiche Rüstung von überragender Qualität und eine Industrie, die trotz allen Bombenangriffen das Heer ausreichend versorge. Heimatorganisationen meisterten vorzüglich die Probleme der Ernährung und seien von eiserner Disziplin besessen. Nachrichten zufolge, die ihm, Aznar, aus vielerlei Quellen zur Verfügung stünden, würden die bereits früher festzustellenden Leistungen Deutschlands in der letzten Zeit noch erheblich übertroffen. Man könne sagen, daß die Heftigkeit des fanatischen Siegeswillens in Deutschland, so wie der Führer und seine Mitarbeiter seit Jahr und Tag predigten, in den letzten Wochen alles bisher Dagewesene übertroffen habe. Aznar führt als Beispiel für seine Feststellung die Aussagen nordamerikanischer und englischer Korrespondenten aus den Hauptquartieren der Generale Dempsey und Bradley in der Normandie an, die nicht unähnlich können, der deutschen Abwehr und dem deutschen Angriff im normannischen Brückenkopf höchstes Lob zu zollen. Voller Bewunderung zählt Aznar die deutschen militärischen Leistungen auf. Schwere Schlachten in Italien und in der Normandie, Kämpfe gegen Banden auf dem Balkan und schwere Kämpfe in Kurlen, riesige Abwehrschlachten im Osten und erhöhte Alarmbereitschaft in Norwegen, im Mittelmeer und

im Baltikum. „Es gehört wirklich“, so schreibt Aznar, „die von Hitler geforderte ungeheure Nervenkraft dazu, um diese Riesenkämpfe zu führen.“

Voller Bewunderung bespricht Aznar schließlich die Kämpfe um Caen, wo die Anglo-Amerikaner zur vierten großen Schlacht angetreten sind, ohne daß die bisherigen schon irgendwelche nennenswerten Erfolge für sie gebracht hätten. Er stellt ferner fest, daß im Osten bisher schon eine Frontverkürzung von 1000 Kilometer erreicht wurde, von welcher er glaubt, daß sie auf eine Gesamtfrontlänge von 700 km gebracht werden könne. Mit jeder weiteren Verkürzung der Front, erklärt Aznar, werde aber der Widerstand konzentrierter und die mittelbare Nähe der eigenen Grenzen steigere den fanatischen Widerstand der deutschen Truppen. Alle diese Umstände bezeichnete Aznar als positive Vorteile für Deutschland, die

„V 1“ hat die Plutokraten Lügen gestraft

Massenangriffe gegen vermutete Startbasen — Leben in London unerträglich

Stockholm, 11. Juli (Eigenbericht). Daß entgegen Churchills Darstellungen die Abwehranstrengungen gegen „V 1“ Ausmaße angenommen haben, die sehr wohl eine Ablenkung von anderen Operationen bedeuten mögen, geht aus neutralen Meldungen hervor, wonach der Bombeneinsatz gegen die verhassten „militärischen Objekte im Calais-Gebiet“ am Donnerstag alles bisher Erlebte überstiegen habe. Ungefähr 2000 Bomber und Jäger seien, zusammen mit weiteren englisch-amerikanischen Verbänden, in der Nacht gegen die „Robotbasen“ vorgeschickt worden. Diese seien jedoch offenbar sehr zahlreich und sehr verstreut und außerdem enorm stark verteidigt von modernster Flak. Offizielle Londoner Meldungen sprechen von Fortsetzung der Non-stop-Offensive englischer und amerikanischer Bomberflotten gegen Nordfrankreich, „Associated Press“ meldet, daß die amerikanischen Bombergeschwader über den Kanal deutsche „V 1“ überquerten, die in entgegengesetzten Kurs gegen England brausten.

Militärbunker jetzt für das Publikum

Die Churchill-Berichterstattung vor dem Unterhaus, von ihm selber „brutal freimütig“ beurteilt, hat nach dem devoten Zeugnis der Londoner Presse „die Luft gereinigt“ — auf jeden Fall nicht von den „V 1“ —! Besser als die Rede scheint die sofort noch in der Nacht von dem Innenminister angeordnete beziehungsweise angekündigte Öffnung einer Reihe besonders tief liegender Untergrundbunker für die Bevölkerung zu haben, die bisher für militärische Stäbe und Behörden reserviert waren. Da diese zum Teil aus London wegverlegt sind, hat man dem Drängen der Bevölkerung nachgegeben. Die in den Straßen stehenden kleinen Backsteinschutzräume erwiesen sich als vollkommen unzulänglich, und dieser Umstand hat nach allgemeiner Ansicht eine große Zahl von Todesopfern hervorgerufen.

Angst vor der deutschen Technik

Einen neuen Beweis für die Nervosität, die ob dem Einsatz der deutschen Geheimwaffe in den anglo-amerikanischen Lager herrscht, bildet wohl

10. Rot, der — zbor avetovaleev, avet, avetovaleev, avetnik

und nun die Sätze dazu:

1. Wir haben für heute Abend eine Loge im ersten Rang — Mi imamo drevi lozo v prvi vrsti.
2. Diese Butter schmeckt schon ranzig. — Presno maslo ima že zaitav okus.
3. Bitte werfen Sie rasch einen Blick in dieses Buch. — Prosim, urno pogledajte v to knjigo.
4. Was raschelt im Stroh? — Kaj šumi v slami?
5. Das Auto rastet durch die Straßen. — Avto je divjal po cestah.
6. Dieser junge Mann ist rasend verliebt. — Mlad mož je blazno zaljubljen.
7. Ich gehe zum Friseur, um mich rasieren zu lassen. — Grem k brivcu, da me obrije.
8. Dieser Hund hat eine merkwürdige Rasse. — Ta pes pripada k nenavadnemu pleмену.
9. Wer rastet, der rostet. — Kdor počiva, rjavi.
10. Geben Sie mir bitte einen Rat. — Svetujte mi. Dajte mi neki svet.

„Der Weg bis Tokio noch sehr lang“

Madrid, 11. Juli. An die pessimistischen Erklärungen Roosevelts über den Verlauf des Krieges in China knüpft der New-Yorker Korrespondent der Agentur EFE an. Die Worte Roosevelts haben in der nordamerikanischen Öffentlichkeit Unruhe hervorgerufen, schreibt Lucientes. Die New-Yorker Zeitung „Journal American“ halte es für ausgeschlossen, daß sich die Situation in China in den nächsten Monaten bessern könne. Die Transport Schwierigkeiten Tschiangkaischeks seien zu groß. Auch die Wiedergewinnung der Birmastraße würde an der verzweifelter Lage nichts ändern berichtet die genannte Zeitung. Auch die übrigen Blätter New Yorks brachten zum Ausdruck, daß der Weg bis Tokio noch sehr lang und hart und kostspielig sein werde.

seinen Gegnern weder auf verkehrs- noch ernährungsmäßigem Gebiet zur Verfügung ständen.

In einer Betrachtung zu der militärischen Lage auf dem östlichen Kriegsschauplatz stellt der militärische Mitarbeiter der „Suisse“ fest, daß die deutsche Führung angesichts der zahlenmäßigen und materiellen Überlegenheit der Sowjets vor geradezu übermenschlichen Aufgaben gestellt sei. Trotz allen Schwierigkeiten so führt der Mitarbeiter fort, sei jetzt deutlich ersichtlich, daß die Operationen der deutschen Armee im Osten noch immer nach einem vorgefaßten Plan verlaufen. Im Gegensatz zum letzten Jahre müsse sogar festgestellt werden, daß die Absetzbewegungen der deutschen Truppen vor der bolschewistischen Übermacht sich planmäßiger und unter wesentlich geringeren Opfern vollzogen hätten, als während der schweren Kämpfe des letzten Jahres. Immer wieder sei es der deutschen Führung gelungen, außerordentlich gefährlichen strategischen Fallen, die die Bolschewisten dem deutschen Heer stellten, zu entgehen.

Wenn es auch keine Stimmen in der Welt gäbe, die die Wahrhaftigkeit unseres Kampfes in solcher Form anerkennen würden, so wüßten wir doch, daß wir unsere starke und begründete Hoffnung auf Tatsachen stützen können, die erst in der Auswirkung sind, auf ganze Trümpfe, die wir noch in der Hand halten und um die uns einmal die Welt bewundern wird. Selbst wenn wir nichtahnend wären würden wir uns an das einfache Glaubensbekenntnis des Führers halten, „daß wir diese Zeit bestehen und am Ende den Krieg gewinnen“

die Prophezeiung, die ein USA-Journalist im nordamerikanischen Rundfunk aussprach. Er führte aus, daß es absolut nicht ausgeschlossen sei, daß neue deutsche Geheimwaffen auch gegen New York und gegen die USA-Ostküste eingesetzt würden. Er warnte, so erklärte er, die USA-Bevölkerung davor, sich in dieser Hinsicht irgendwelchen leichtfertigen Illusionen hinzugeben. Die deutsche Technik habe während dieses Krieges schon so große Überraschungen gebracht, daß man gut daran täte, auch einen direkten Angriff gegen die USA in Rechnung zu stellen.

Ein nervenzerrüttendes Dasein

Außer rein militärischen Meldungen erscheinen in den Londoner Tageszeitungen fast nur noch Berichte, die in irgendeinem Zusammenhang mit der neuen deutschen Waffe stehen. Auch die Zeitschriftenblätter stehen im Zeichen der „V 1“. So schreibt beispielsweise eine Frau aus Südküste in „News Chronicle“: „Bitte verschont uns mit dem ewigen Alarm. Uns nervösen Hausfrauen kommt eine Entwarnung als eine große Erlösung nach dem nervenzerrüttenden ständigen Hinhören, wenn gekocht wird, um nur ja nicht den richtigen Augenblick zu verpassen, in dem Gas und Wasser abgedreht werden müssen.“ Eine andere Frau schreibt: „Während Augen und Ohren ununterbrochen gegen den Himmel gerichtet sind, müssen wir unsere Hausarbeiten verrichten und unsere Kinder in unmittelbarer Nähe der Luftschutzkeller halten. Dieses ewige Aufpassen und Hinhören ist höchst zermürbend.“ In einer Zuschrift aus einer Ortschaft an der englischen Südküste heißt es: „Nach all den praktischen Erfahrungen, die ich mit der neuen Waffe machte, bin ich nicht mehr neugierig, um genau zu erfahren, wie viele Verluste wir durch sie erleiden.“

„Jetzt zahlen die Deutschen zurück“

Unter der Überschrift „Bomben und Babies“ schreibt „News Leader“, die englischen Sozialisten hätten seinerzeit gegen die anglo-amerikanischen Terrorangriffe auf deutsche Städte, gegen die Zerstörung von Wohnungen, das furchtbare Sengen und Brennen, die Verwundungen deutscher Männer, Frauen und Kinder protestiert. Der Hauptstreikführer des „New Leader“ habe während der schlimmsten Zeiten dieser Terrorangriffe einmal versucht, einen Protest in eine britische Tageszeitung zu bringen. Aber keine Zeitung, nicht einmal die Organe der englischen Sozialisten hätten diesen veröffentlicht. Jetzt aber zahlten die Deutschen den Engländern das heim, was diese ihnen damals zugefügt.

Generalfeldmarschall von Kluge übernimmt Oberbefehl im Westen

Führerhauptquartier, 11. Juli. An Stelle des gesundheitlich behinderten Generalfeldmarschalls von Rundstedt hat Generalfeldmarschall von Kluge, den Oberbefehl im Westen übernommen.

Der Führer hat in einem herzlich gehaltenen Handschreiben dem in den schwierigsten Lagen hochbewährten Feldmarschall von Rundstedt seinen besonderen Dank ausgesprochen und seine Verwendung für Sonderaufgaben in Aussicht genommen.

Eine ernste Botschaft Tschiangkaischeks

Überflüssige Aufforderungen Roosevelts und Churchills an Tschungking

11. Stockholm, 11. Juli. (o. st.-Bericht.) Churchill und Roosevelt haben sich offenbar verpflichtet gefühlt, anlässlich des 8. Jahrestages des japanisch-chinesischen Konfliktes Botschaften an Tschiangkaischek zu richten, in denen sie diesen auffordern, den Kampf weiterzuführen. Tschiangkaischek selbst dagegen hat in einer Botschaft an seine Anhänger erklärt, daß die Lage Tschungkings äußerst ernst geworden sei und daß man auf keinen Fall den Fehler begehen dürfe, die Erfolge der Japaner zu unterschätzen. Die Japaner hätten im Gegenteil sehr schnelle Fortschritte mit ihrer jüngsten Offensive in Südschina gemacht.

Tschiangkaischek erläutert in seiner Botschaft weiter, von welchen Gefahren augenblicklich Tschungkingchina bedroht ist. Die beiden An-

Schwätzer hinter den Weltkulisen

Es ist eine alte Eigenart englischer Lords, dumm dreist die Ideale von gestern mit den Idealen von heute zu vermischen. Sie pflegen so zu tun, als hätten sie persönlich auf den Nabel der Welt geschaut, um dann zu verkünden, daß alle Nöte eigentlich ganz einfach zu regeln sind. Besitzt ein Lord außer der Fähigkeit, die Ideen wie Weißkohl umzuwälzen, auch noch die Gabe, wie ein Sonntagsprediger zu reden, dann ist er zum Außenminister und zum Botschafter seiner Majestät berufen. Lord Halifax und Sir Samuel Hoare sind typisch dafür. Der letztere hat dies wiederum in einer Rede bewiesen, die er vor der britischen Handelskammer in Barcelona hielt und sich durch ein geradezu täppisches Bemühen auszeichnete, hinter dem Geist der Zeit herzuwinken, aber so zu tun, als habe England die Führung.

Der gute Sir Samuel, der schon als Außenminister nicht viel taugte und in Madrid als Botschafter etliche Male eine komische Figur gemacht hat, teilte der auffordernden Welt mit, daß die Massenarbeitslosigkeit das schlimmste aller Übel sei und daß man sie bekämpfen müsse. Wie idyllisch, wenn ein alter Herr nach zwanzig Jahren plötzlich erwacht und zu merken anfängt, worum es geht... Seine Exzellenz bedauerte, daß die Menschheit zu lange an gewisse unabänderliche wirtschaftliche Gesetze geglaubt habe. Dadurch wäre es leider dazu gekommen, daß die Revolutionäre behaupten, man müsse das Privatkapital zerstören, um die Massenarbeitslosigkeit zu verhindern. Ob das richtig sei, könne er nicht beurteilen, aber sicher müsse irgend etwas geschehen.

Es ist immer bedrückend, einem Mann zuzuhören, der die Dinge, von denen er spricht, höchstens halb versteht. Daß man zu lange an scheinbar unabänderliche Wirtschaftsgesetze geglaubt hat, an die liberalistischen, ist Englands Schuld. Daß dieser Irrglaube zerstört wurde, ist Deutschlands Verdienst. Daß zur Bekämpfung der Massenarbeitslosigkeit das Privateigentum vernichtet werden müsse, ist die „Weltanschauung“ des Triumphphrasen Marx-Lenin-Stalin. Daß Sir Samuel Hoare kein Rezept weiß, sollte ihn eigentlich zum Schweigen verpflichten. Aber er wähnt ja, es sei schon des Redens wert, wenn er überhaupt merkt, daß einige Veränderungen in der Welt vor sich gehen. Der britische Botschafter rätselt dann der längeren herum, wie etwa der Massenarbeitslosigkeit abgeholfen werden könne, doch ohne eine Lösung zu finden. Zunächst geht daraus hervor, daß er noch nicht einmal Kenntnis von dem britischen Weißbuch seines Meisters Churchill genommen hat. In dem bereits versprochen und durch Zustimmung des Unterhauses besiegelt ist, daß die Massenarbeitslosigkeit nicht wiederkehren werde.

Nun müsse man nicht denken, daß der britische Botschafter ganz ohne Witz wäre. So ein alter diplomatischer Fuchs begreift natürlich, daß er irgendeine Weisheit verkünden muß, sei sie auch noch so blöd, und so verfiel er auf den Gedanken, man brauche mehr Statistik, um die Arbeitslosigkeit zu bekämpfen. Statistiker statt sozialer Tat! Somit braucht ja niemand mehr in England um sein täglich Brot zu bangen.

Aus der praktischen Sozialpolitik Deutschlands, das bereits Jahre vor dem Kriege die Massenarbeitslosigkeit in Vollbeschäftigung verwandelte, berichtet Sir Samuel nichts. Dank irgendeinem glücklichen Zufall ist er zwar der deutschen Sprache mächtig, so daß ihm die Ereignisse, die sich in der deutschen Wirtschaft seit 1933 abgespielt haben, nicht völlig unbekannt sein werden. Aber würde er Deutschland nennen, dann dürfte seine Predigt nur aus einem Wort bestehen, nämlich — nachahmen. Außerdem würde es ihm an dem Anlaß zum Reden gefehlt haben. Seine Exzellenz geruhten nämlich, zu Europa zu sprechen. Er erwähnte und beschwichtigte Europa, er bestätigte, daß Europa vor diesem Kriege deorganisiert war, und er empfahl eine europäische Wirtschaftsgemeinschaft, dann würde sich schon ein großer Teil der Nöte in sich selbst auflösen. Natürlich wollte Sir Samuel nicht sehen oder eingestehen, daß unter deutscher Führung Europa seit mehreren Jahren auf dem Marsch zur Wirtschaftseinheit ist, gestört lediglich durch den englisch-sowjetischen Krieg.

Was sonst noch an wirtschaftspolitischen Sprüchen von Hoare geliefert wurde, ist ebenfalls wirr. Man weiß nicht recht, ist er für oder gegen die Privatbanken, für oder gegen die internationalen Rohstoffkartelle, für oder gegen die Goldwährung. Auch ein genaueres Studium seiner Rede erhält nicht das Dunkel, das offensichtlich gewollt ist und daher rührt, daß er die Übel beklagt, die vor den Banken den Kartellen und dem Gold angerichtet wurden, die Schuld aber der Vergangenheit zuschiebt.

Auf jeden Fall hat er recht... Wie es auch kommen mag, er war dafür und dagegen, er hat alles eingesehen und nichts verstanden — und ein solcher Mensch stellt sich hin und will Europa segnen, was es zu tun habe.

Mord auf Befehl Englands

Paris, 11. Juli. Die französische Öffentlichkeit beschäftigt sich auch weiterhin in sehr starkem Maße mit der Ermordung des französischen Informationsministers Henriot, die ohne Zweifel auf den britischen Secret Service zurückzuführen ist.

Als einen schlagenden Beweis dafür, daß Henriot auf Befehl von London ermordet wurde, sieht man in Paris die Tatsache an, daß der Rundfunksender London bereits eine halbe Stunde nach der Begehung des Verbrechens, und zwar um 6.30 Uhr morgens die Nachricht von der Ermordung Henriots brachte, während die Tat selbst gegen 6 Uhr morgens verübt wurde. Die Mörder haben also sofort nach Durchführung ihres Auftrages an ihre Befehlsstelle in London den Vollzug der Tat gemeldet.

Dr. P. J. Lukus

Deutsch für Fortgeschrittene

20. Stunde

Goethe und die Studenten

Goethe kehrte eines Tages nach einer längeren Wanderung in einem bekannten Wirtschaftshaus ein und bestellte sich ein gutes Fläschchen Wein, den er mit Wasser vermischte.

An einem kleinen Nebentische saßen einige Studenten, die sich über den Herrn lustig machten. Einer von ihnen fragte ihn spöttisch: „Warum verdünnen Sie so ein edles Getränk mit Wasser?“ Goethe entgegnete ihm sehr schlagfertig:

„Wasser allein macht stumm, Das beweisen im Teiche die Fische. Wein allein macht dumm, Das beweisen die Herren am Tische. Und da ich keines von beiden will sein, Trink' ich das Wasser vermisch mit Wein!“

Wanderung, die — potovanje
einkehren — zaviti
vermischen — pomešati
Nebentisch, der — sošednja miza
sich lustig machen — norčevati se s kom
spöttisch — sasmehljiv
verdünnen — razrediti
ein edles Getränk — zlatna pišca
entgegen — odvrniti, odgovoriti
schlagfertig — odrezav
beweisen — dokazati
Teich, der — ribnik

10 Wörter, die Sie lernen sollen:

1. Rang, der — čin, stopnja, vrsta, red
2. ranzig — sarkat, slatav
3. rasch — hitro, uren
4. rascheln — šumeti, šelesteti
5. rasen — bežati, divljati
6. rasieren — razirati, briti
7. rasieren — razirati, briti
8. Rasse, die — rasa, pama, plena
9. rasten — porivati, odgođiti se

Še zelo daleč od cilja invazije

Ali je bil tempo poteka vojne posrečen? — Taktika in bojna sredstva branilca — Napisal Hauptmann Werner Stephan

Berlin, 11. julija. O tem, da je imela pri invaziji na strani Anglo-Amerikancev velik pomen želja, da se pospeši razvitek vojnih dogajanj, ni dvoma. Ako pa danes, pet tednov po izkrcanju v zalivu Seine iz Londona ali Washingtona opazujejo dosednji uspeh, morajo priznati, da je zelo nezadovoljiv.

Upali so, da bodo lahko po zavzetju Cherbourga tempo bistveno pospešili. Ali najprej proti območju utrdbi uporabljeni ameriške čete so bile radi junaškega bojevanja nemških branilcev toliko oslabiljene, da njihova uporaba na začetni fronti polotoka Carantina ni mogla spremeniti položaja. Velika ofenziva, ki jo je armadno vodstvo Zedinjenih držav objavilo in začelo med Port Bailom ob zapadni obali in Carentanom, se je sicer pričela, ali ni imela uspehov. Naše čete so odbile vse sovražne napade. Glavni stan ameriškega generala Eisenhowera se pritožuje o zagrizenosti, s katero se bojujejo vsi nemški vojaki. Pri tem je odpadlo drugače rado uporabljeno opravilo, da je vreme preprečilo uspešno delovanje sovražnih zračnih sil. Uradno poročilo iz nasprotnikovega glavnega stana namreč znanjuje dejstvo, da so bleščeči sončni dnevi omogočili množično uporabo anglo-amerikanskih letalskih oddelkov.

Nič drugače ni na angleški invazijski fronti. Tudi tukaj je bila med Caenom in St. Lo — kakor ugotavlja sovražnik z žalostnim obrazom — nemška reakcija na sunke kanadskih oddelkov zelo silna. Sovražnik je bil kljub vsem pojočanjem, ki jih je po težkih zgubah pripeljal iz Anglije, ovrhan razširiti fronto. On je še vedno v isti mučeni ožini, iz katere sedanje že pet tednov skuša, da bi se izkopal. Prej ko slej se je nasprotnik komaj ustavil na pragu evropskega kontinenta. Svojo zaslombo ima slej ko prej na oni strani Rokavskega preliva na britanski strani.

Tem bolj pomembno je, da je bila naša zadnja dni dodatno ogrožena zveza čez morsk rokav. Nemško vojno poročilo je sedaj dva dni zaporedoma govorilo o uporabi bojnih sredstev vojne mornarice, ki se bolj točno ne definirajo. Če je bilo pri tem v 48 urah potopljenih osem natovornih transportnih ladij, 4 rušilci in ena fregata, ena nadaljnja križarka in ena nadaljnja transportna ladja težko poškodovane.

Levji delež

Boljševiški davčni sistem je urejen po polnih živili roparic.

Nacionalne se številni davki v Sovjetski zvezi lahko porazdele v štiri skupine:

1. Naturalne davke: Oddaja žita, plačilo strojnih traktorskih postaj v naturalijah: zelenjavi, mesu, mleku, volni, kožah, sadju itd.

2. Denarni davki: Dohodnina, solnina, obvezno zavarovanje živine, setve, poslopj in sličnega; dalje tako zvano »samoodbavčevanje«; različna posojila. »prostovoljni« doprinosi, ki jih nihče v Sovjetski zvezi ne more odkloniti.

3. Davkove v delu: Obvezna graditev cest, »Ljudske zgradbe«, kakor Nevinomyskiyev kanal, obveznost za preskrbo transportnih sredstev in več drugega.

4. Različni posredni davki.

Pobiranje davkov se vrši po obsežnem uradniškem aparatu in s pomočjo delovnih članov stranke, komunistične mladinske zveze in »brezstrankarskih boljševikov«. S to armado pomožnih moči uspejo boljševiki dobesedno, da popišejo kot davčnoobvezan vsaki rubelj v roki obrtnika, vsako od košič zneseno jajce in vsako čebulo na gredi kolhoškega kmeta.

Dasi ko uradno izdani predpisi o pobiranju davkov se v resnici pobira davek po polnoma samovoljno.

Kolhoza »MOPR« in »Cončarec« v pokrajini Ordžonikidze sta bila leta 1940. obvezna, da morata oddati 12 stotov žita po hektarju. Pokazalo se je, da je »kolhoz MOPR« požel sploh samo 12 stotov po hektarju, medtem ko je kolhoz Cončarec zaradi posebno ugodnih pogojev imel dvakrat tako veliko žetev. Prvi kolhoz je prepustil državi vse svoje žito, drugi je imel možnost, da je po oddaji žita državi, svojim članom kolhoza lahko razdelil ostanek v višini 2 kg za delovni dan. Komaj pa se je to zgodilo, je dobila rajonska uprava kolhozov naredbo, da naj organizira med kmeti kolhozov »prostovoljno prodajo« prebitkov žita državi. Količina teh prebitkov je znašala točno 1½ kilograma za delovni dan. Potemtakem je bilo skoraj vse žito zaplenjeno.

Pa tudi to, kar kakor po čudežu zadrže kmetje kolhozov in ostali delovni ljudje, gre za posredne davke.

Država kupi na pr. žito za minimalno ceno 6 do 7 rubljev za stot pri kmetih kolhozov. Tisti kmetje, ki so svoje dni »prostovoljno« oddali svoje »prebitke«, oblegajo v množicah državne prodajalne kruha v mestih (v vaseh se kruh ne prodaja), da bi za svoje družine kupili kruh. Samo z velikim trudom jim uspe, da dobe nekaj kilogramov kruha, ali sedaj morajo že plačati po državi odrejeno prodajno ceno — to je običajno 2½ do 4½ rubljev za kilogram.

Ali taka malenkost: »Na kiosku čistilca čevljev je izobešana tabla s cenami zadruga ona ima sledeče cene:

Vrsta dela	Cena	Obve. davkov	Zastavnik	Zastavnik
		za material	in fond artel.	mojstra
				rubljev
Čiščenje čevljev	1,00	0,15	0,75	0,10

Je še na tisoče sličnih kombinacij, s katerih pomočjo sovjetsko gospodarstvo pleni na rod. Uspehi je, kakor je pred kratkim omenil general Franco, da »prebivalci Sovjetske zveze mnogokrat še nistega ne dobe, kar ima v Evropi vsaka domača žival«.

vane, je to dejstvo pri naših sovražnikih povzročilo veliko zaskrbljenost. Očividno želi nemško vojaško vodstvo, ker o razlogih in zvezah te akcije ne objavi natančnejših poročil. Vsekakor je važno, da pridejo v petem tednu invazije k potopitvam, ki so vključene v dobro nemškimi brzinom, podmornicam ali letalom, še težke zgube nasprotnika na vodi, ki se ne morejo razlagati po uporabi nekega določene orožja, ampak so ostale v interesu našega vojnega vodstva nedoločene. Če je veliki angleški časopis kakor je »Daily Express« z ozirom na negotovi razvoj v bodočnosti izdal geslo: »Končajte vojno v tem letu!« ima skrb radi razvoja tehnike brezdvomno pri tem velik pomen.

Kako morajo novi razviki vplivati na celokupen potek operacij, se je v vporabo »VI« že v zadnjih tednih dokazalo. Ne brez razloga je opozoril Führer ravno sedaj, da je Nemčija na tem, da vzpostavi tehnično ravnotežje. Sovražnik se temu nasprotno bojuje za to, da bi se pospešil tok njegovih akcij. Ali ob Rokavskem prelivu mu je to stremiljenje v tej smeri popolnoma spodletelo. On je do sedaj obvisel v zankah nemške obrambe.

Tudi nadaljnji potek dogodkov v Italiji je pokazal nagibanje, da se zavre. Dva meseca trajajo tam boji. Ali z vsakim novim tednom, ki pride v deželo, postaja Anglo-Amerikancem bolj težko, da bi med Jadranskim in Ligurskim morjem napredovali. Uporabiti tak tempo, iz katerega bi London in Washington črpali novo upanje za napredovanje v jedro Južne Evrope, je našim nasprotnikom vsak dan bolj oteženo.

Ali so nasprotno temu morda resnično pričakovali uspehov od bojev na Vzhodu in boljševiške zmage? Hudi boji, v katerih se morajo tam na srednjem odseku med Pripjetom in gornjo Dvino izkazati nemške divi-

zije, se zasledujejo od nemškega naroda in po svetu z največjo napetostjo in splošnim sočutjem. Dogaja se sedaj v četrtem tednu skoraj na istem prostoru, ki je zelo točno znan vojakom prve svetovne vojne. Pinsk, Baranoviči, Molodečno, Vilna in Naroko jezero, za te so se v letih 1915. do 1917. vedno znova bile ogorčene bitke. Nemška fronta je s tem tudi na srednjem odseku zavila v črto, ki je bila na koncu letošnjih zimskih bojev določena in ki se tam označuje po krajevnih imenih Kovel, Brody, Tarnopol in Kolomea. Mi vemo, kaj vse morajo naši vojaki storiti, če hočejo na mostiščih Vzhoda vzdržati množični juriš tehnične sovražne armade.

Nemški vojak ve, zakaj gre pri bojih za mostišča med Pripjetom in Dvino, in on bo zato ravno tako onemogočil Sovjetom pohod v neposredno bližino Srednje Evrope, kakor je njedov tovariš ob Orni, preprečil amerikanizmu vdor v Zapadno Evropo.

Male gospodarske novice

Bolgarija je v zadnjih letih znatno razširila gojitev oljarc in pridobiva danes že več rastlinskih masloč kakor živalskih. V teku zadnjih let so na bolgarskih poljskih postajah preizkusili najrazličnejše vrste oljnih rastlin, vendar se je izkazalo, da je za bolgarske podnebne razmere sončnica še vedno najprimernejša. Zato je bolgarsko kmetijsko ministrstvo odredilo, da je treba selekciji in vzgoji sončnice posvetiti vso pažnjo. Kmetijske poljske postaje so pričele vzgajati nove vrste sončnic, med njimi na čelu poljske postaje v Soliji. Ta je vzgojila že nekaj novih vrst, ki se odlikujejo po zgodnji in istočasni dozoritvi, nizki rasti, znatni vsebini olja in povečanemu donosu semena. Nove vrste so tudi bolj odporne proti raznim škodljivcem. Tudi druge poljske postaje vzgajajo svoje vrste tako, da ima sedaj Bolgarija za vsako klimatsko področje najbolj primerne vrste sončnic. Kmetijsko ministrstvo je že letos razdelilo kmetom semena nove vzgojenih vrst.

Anglija v očeh Francije

Francozi do zadnjega niso hoteli verjeti, da bi Angleži in Amerikanci mogli nekega dne uničevati njihovo zemljo, njihove žene in otroke. Akoravno je Francija v vojni doživela, da jo je Anglija v danem trenutku, kakor Poljsko in Jugoslavijo, samostatno pustila na cedilu, je bil le še nek krog ljudi, ki so še poslušali Anglijo. Naenkrat pa je prišla čez Francijo surova resničnost: da je Rouen, mesto francoske narodne junakinje Jeanne d'Arc, ki je bila na povleje Anglije živa sežgana, popolnoma pogorelo, da je na stotisoče Francozov ostalo po strahovitih bombnih napadih na Lyon, Marseille, Etienne, Orleans, Pariz itd. brez strehe in so padli kot žrtve pod krogli pri nizkih letalskih napadih. Sedaj je pa Francija zavpila: »Te svinje!«

Izbrisane so bile sanje o nekdanjem zavezniku, ki naj bi se prikazal nekega dne kot »osvoboditelj«. Francoski tisk piše:

»Kot opustoševalci so stopili Anglo-Amerikanci na francoska tla, trikratno prerokovanje inflacije, lakota, teror, je postala akcija in to so zaslepljenci z dobro, zapeljivci s slabo voljo imenovali »osvobojeenje«.

Za Francoze ni danes Anglija in Amerika nič več prijatelj, ampak zasovraženi sovražnik, razdirač vsakega reda in kulture.

Zato je Francija dala Angliji pravičen odgovor. Angleški tisk piše o tem:

»Daily Herald«: »Zadržanje francoskega prebivalstva povzroča Angležem preglavico.«

»Daily Mail« piše: »Da invazorji po francoskem prebivalstvu niso bili, kakor pričakovano, sprejeti s cveticami, ampak delno tudi s krogli. Zavezniki čete so bile presenečene, v kakšnih dobrih odnosih je francosko prebivalstvo živelo z nemškimi vojaki. V krajih, katere so angleško-amerikanski vojaki dolejš osvojevali, je bil presenetljiv gospodarski razmah, prebivalstvo je živelo delno luksuzno.«

»Daily Telegraph« piše: »Nemci se v Normandiji niso izkazali kot »izčema-joči gospodje«, tudi krajevne delovne moči so Nemci prav dobro plačevali.«

»Neue Zürcher Zeitung« javlja: »Kar zbujajo v Franciji pozornost, je dejstvo, da se ljudstvo ni uprlo.«

Francija doživlja sedaj pravo lice Anglije in njeno nemoč napram boljševizmu.

»Lakota, brezposelnost, inflacija, vse to hoče Anglija skupno z Ameriko vpeljati v Francijo. V žepih Eisenhowerjevih vojakov so našli cele šope francoskih bankovcev, ki jih Francija nikdar ni izkazala. Invazijski denar danes — invazijski denar jutri — totalni polom Francije v bodočnosti, boljševiški kaos je končni cilj. To prinaša sedaj Anglija — Franciji.«

Tako stoji v vseh francoskih časopisih in Francozi pravijo: Temu mi ne pravimo osvobojeenje, ampak delo na bazi za Moskvo, za boljševiški skok na vrh in življenjsko žilo Francije.«

Koder in kamor je prišel angleški vojak v Evropi, stoji za njim že boljševik. Angleško-amerikanski vojak ima od Stalina, potom Churchilla in Roosevelta nalog, pridobiti vojaško ozemlja, da se potem boljševizem širi. To je resnica!

Zid Lippmann je pisal kot osebnemu svetovalecu Roosevelta pred par dnevi: »Anglija in Amerika ne moreta in tudi ne četa delati boljševizmu zapreke.« Toda, ali rečemo preveč, če trdimo, da prinašata Anglija in Amerika samo boljševizem? Zid Lippmann nam to potrjuje. Iz Moskve ima francoski komunistični glavar Thorez že povelje, da iz Alžira zaneti boljševiško državljansko vojno v domovini. V Južni Italiji je komunistični vodja Tagliotti zamenjal izdajalskega maršala Badoglija in liberalnega slabiča Bonomijsa. Povsod v Južni Italiji nastajajo že mestni in vaški sovjeti, rdeče zastave plapolajo v večnem mestu Rimu in Petrova cerkev je od njih obdana. Lakota in nepopolna beda razsaja med orebivalstvom. Otroški transporti gredo že v Sovjetsko unijo, italijanski delavci se pošiljajo v prostranstvo Rusije. In to vse od trenutka, ko so angleški in ameriškanski vojaki stopili na italijanska tla. Anglija in Amerika sta proti Stalinu popolnoma brez moči.

Francija je prišla do spoznanja. Francija ve in prizna danes: »Samo nemški vojak je edini varuh pred vsem zlom in bedo, ki preti potom Anglije iz Moskve.« Francija svari zato danes pred Anglijo.

Prezident ljubljanske pokrajine, general Rupnik, je na praznik sv. Petra in Pavla, dne 29. junija 1944, vsem pripadnikom slovenskega ljudstva zaklical:

»NAS REŠI LAHKO SAMO ZMAGOVITA EVROPA. K ZMAGI NAS PA LAHKO POVEDE EDINO NEMČIJA.«

Srditi boji po ulicah in hišah Caena

Oberkommando der Wehrmacht je dne 10. julija objavilo:

Velika obrambna bitka v prostoru pri Caenu se je razširila v teku včerajšnjega dne na mesto samo. Po srditih bojih po ulicah in v hišah, v katerih so naše čete zadale sovražniku najhujše zgube, je nasprotnik potisnil naše linije nazaj na južni rob Caena. Pri Granville so spodleteli napadi sovražnih oklopnjakov. V vdornem mestu na obeh straneh ceste Coumont—Caen boji še niso zaključeni. Med Airel in Sainteny je sovražnik dosegel samo majhno pridobitev sveta. Južno od La Haye du Puits smo zavrnili več sovražnih napadov in zapadno od kraja s strnjanim topniškim ognjem razbili sovražne nered stoječe čete.

V bojih preteklega tedna na južnozpadnem delu cherbourškega polotoka sta se posebno odlikovale bojna skupina 77. pehotne divizije pod Oberstom d. R. Bacherejem in bojna skupina 243. pehotne divizije pod Oberstom Klosterkemperjem.

V francoskem prostoru smo zopet v boju ugonobili 239 teroristov in saboterjev.

Pred nizozemsko in severnofrancosko obalo so zaščitna vozila vojne mornarice potopila v noči na 9. julij dva britanska brza čolna, hudo poškodovala štiri druge in velikokrat pogodila več drugih čolnov. Ena lastno vozilo smo zgubili. V zalivu pri St. Malo so prisilili predstražni čolni sovražne rušilce, da so se vrnili, in poškodovali enega izmed njih.

Povračilno obstreljevanje Londona po VI traja z le majhnimi presledki.

V Italiji so se naše ob zapadni obrežni cesti pri Volterra—Poggibonsi—Arezzo in ob jadranski obali bojujoče čete včeraj ponovno odlikovale s posebno stanovitnostjo. Dasi je sovražnik uporabil veliko močnejše sile pehote in oklopnjakov, ki so jih podpirali močni topniški in zapovrstni zračni napadi, se mu nikjer ni posrečil predor skozi našo fronto, katerega se je nadejal. V nekaterih krajevnih vdornih mestih so trajali boji še včeraj zvečer.

Na Vzhodu je po odličnem obrambnem uspehu naših čet popustila pri Kovlu silovitost sovjetskih napadov. Ponovne prodorne poskuse smo razbili. Zapadno od Baranovičev so naše divizije v srditih bojih prestregle v Ščari na obeh straneh Slonima z močnimi silami pehote in oklopnjakov prodirajoče boljševike. Branilci Vilne so obdržali mesto proti številnim, z oklopnjaki podprtim napadom sovražnika in mu prizadeli visoke krvave zgube. Severozapadno od Polocka so se ob žilavem odporu naših čet izjalovili prodorni poskusi več sovjetskih divizij. Pri hudih obrambnih bojih na prostoru pri Orši se je z vzorno hrabrostjo odlikoval Major Lamprecht, poveljnik nekega hamburškega oddelka pri protiletalskem topništvu. Močni oddelki bojnih letalcev so zapovrstvo posegali v boje na kopnem, onesposobili številne sovjetske oklopnjake za boj in uničili več sto vozil. Ponoči so bojna letala in letala za nočni boj izvršila učinkovite napade na sovjetski oskrbovalni promet. Zlasti na močno zasedenih kolodvorih v Korostenu in Olevsku ter Rovnu so nastali veliki požari v skladišč gonilne snovi in silne eksplozije.

Skupina severnoameriških bombnikov je včeraj razmetano odvrгла bombe na prostoru pri Ploesti. Posamezna sovražna letala so v zadnji noči odvrгла bombe v rheinsko-westfalskem prostoru. Pomorske bojne sile, protiletalsko topništvo trgovskih ladij in protiletalsko topništvo vojne mornarice so v razdobju od 1. do 10. julija sestrelile 66 sovražnih letal.

Razno

Slabo se je prebudil v Brilonu neki mladenič, ki se je na sportnem prostoru ulegel v travo in slekel suknjč. Medtem ko je zaspal, je potegnila krava suknjč skozi plot, preiskala žepa in z dobrim tekmo požrla usnjeno listnico z večjo vsoto denarja, različne izkaze in vojaške listine, nalivno pero in svinčnik. Tudi žepna ura bi bila šla isto pot, da ni bila z veržico pritrjena na suknjč. Po slabem prebujanju mladeniču ni bila treba skrbeti za zasmeh.

Iz Zagreba poročajo, da je bila pri nekem angloameriškem letalskem napadu na Split uničena slavna Tintorettova slika »Mati božja z Jezusom«. Slika je bila v posesti družine Sinovčičeve.

Iz Bergena poročajo, da se je neki izumitelj posrečilo sestaviti novo bolniško posteljo, ki omogoča bolniku skoro prosto gibanje in ga pri tem obvaruje bolečin. Izumiteljica je dala svoj izum patentirati ter se njena postelja že izdeluje v serijah. Strokovnjaki, zdravniki in bolničarke se o novi napravi zelo pohvalno izražajo. Dno in žimnica postelje sta trodelna in tako urejena, da se vsak del za sebe lahko izmenja, ne da bi to bolniku prizadevalo kakšne bolečine. Srednji del postelje se lahko izmenja ne da bi ležeči bolnik to čutil, prav tako del postelje ob vzglavju. Tudi vznožje se lahko sname, ne da bi se bolnik premaknil. Prednost tega izuma je tudi v tem, da se postelja lahko uredi za sedenje ter namočenega bolnika stol.

Zaplemba imovine komunistov. Službeni list šefa pokrajinske uprave v Ljubljani objavlja: zaplembo vse premočitne in nepremičnine imovine upornika dr. Lovšeta Sama, železniškega uradnika, Sonca Franca, strojevodje in njegove žene Sone Marije, gospodinje, Polča Antona, železniškega upokojenca in Fris Marije, gospodinje, vseh iz Ljubljane.

Imetnik Eichenlauba Primozic — oče trojčkov

Imetnik odlikovanja Eichenlaub zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes (hrastovega lista k viteškemu križu železnega križa) Leutnant Hugo Primozic je te dni postal oče trojčkov, in sicer enega fanta in dveh deklet.

Leutnanta Primozica so Gorenjci spoznali o priliki njegovega predlanskega obiska, ki je bil namenjen zlasti domovinskemu mestu njegovih prednikov Neumarktl. Leutnant Primozic je prvi imetnik Eichenlauba izmed moštva. Čestitamo njemu in njegovi soprog k prvim trojčkom prav prisrčno.

Kreis Radmannsdorf

Neumarktl. (Javno zborovanje.) O banditskem vprašanju je govoril Neumarktl. v popolnoma zasedeni dvorani »Na skalci«. S prepričljivimi dokazi je vzbudil zanimanje vseh navzočih, da je tudi najzadnjega prepričal. S prikladnimi primeri in pripodobami je utemeljeval svoj govor: »Štiri tedne Anglo-Amerike, štiri tedne boljševizma, štiri tedne samouprave — kako bi useli tej zmedji?« Pg. pl. Kurz je pozval poslušalce, da naj še enkrat pridejo na jasno, naj sami o sebi presodijo in stem končno odvzamejo terorju vsako podlago. Potem je govornik v kratko omenil vojne dogodke in je izrazil neizpolnjen zaupanje v zmago nemškega naroda, ki je utemeljeno po brezspojni veri v Führerja. Obilno odobravljanje in pozdrav Führerja sta zaključila zborovanje.

Nabava delovne in poklicne obleke. Delovna in poklicna obleka se lahko, kakor do sedaj, nabavi na Bezugschein (dobavnico). Medtem ko se je pa do sedaj pri izdaji Bezugscheina odrezalo neko odrejeno število točk Kleiderkarte (karte za obleko), od 1. junija 1944. dalje odpade oddaja točk. Je pa seveda popolnoma ob sebi razumljivo, da se bo v vsakem primeru natančno proizvedlo, ali se delovna obleka res nujno potrebuje.

Gorenjska zatemnjuje od 22. do 4.30. ure (letnega časa). Če zadnji akustični signal opozoril »Öffentliche Luftwarnung« (javna opozoritev na zračno nevarnost) ali »Fliegeralarm« (letalski alarm) ob času, ko se miru, se mora tudi izven odrejenega časa zatemnjevanja takoj zatemniti.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

St. Georgen. Rojstva v mesecu juniju: Anna Scherounk, Winkler; Paula Likoser, Hotemasch; Johann Suschnik. St. Georgen: Gabriele Prestor, St. Georgen; Franz Grill, Trata. — Umrlj so: Franz Loger, St. Georgen; Maria Kadwetz, Prepratscheu; Anton Murnik, Adergas; Maria Saplotnik, Hotemasch.

Höflein. V mesecu juniju so bili pri Standesamtu vpisani tri rojstva in trije smrtni primeri.

Laak a. d. Zaier. Junija meseca so se narodili: Paul Koschier, Schwarzenberg; Paul Bogatai, Log; Johanna Detela, Altlack; Johann Tschertsche, Mitterfeichting; Maria Dobro, Mitterfeichting; Alois Pokorn, Mitterfeichting; Margarethe Dolenz, Altlack; Alois Fölker, St. Oswald; Anna Bergant, Dörfen; Maria Rüper, Sopotnitz; Peter Bogatai, Ratendorf; Alois Kaiser, Schuttna; Maria Metz, Altlack; Julie Sedel, Altlack; Stanislaus Notar, Burgstall; Johann Sicherl, Mitterfeichting; Antonia Schusterschitz, Oberdorf; Antonia Porenta, Heiligengeist; Franz Jenko, Laak, Kamernstraße. — Umrlj so: Maria Kumer, Laak; Maria Triller, Althof.

Varujte svoj gozd in pazite po preletu sovražnih letalskih oddelkov na pogorščja! Vedno imejte pripravljene sekire in lopate, da boste takoj zatrlj nastale gozdne požare.

Maria Lakota, Wart-Krainburg; Franz Ott, Laak; Ludwig Peck, Laak; Stephan Hobot, Oreckh; Maria Mroule, Burgstall; Katharina Pokorn, Laak; Franz Reschek, Laak; Franz Jenko, Laak; Vinzenz Kuralt, Oberfeichting; Franz Erbeschnik, Draga; Franz Tautscher, Laak; Andreas Stibil, Westert; Martin Zof, Westert; Franz Hafner, Terne; Michael Wagner, Safnitz; Maria Dolner, Dörfen; Johann Nowak, Feistritz bei Birkendorf; Iwan Iwaschek, Radmannsdorf; Franz Kowatschitsch, Winkler; Johann Erbeschnik, Dobie; Thomas Lewin Saborat; Anton Franko, Laak; Paul Jamnik, Laak; Karl Schinkowetz, Laak.

Kreis Radmannsdorf

Radmannsdorf. Rojstva v mesecu juniju: Johann Pogatschnik, Bredach; Johann Pogatschnik, Radmannsdorf; Johann Magditsch, Laas; Rose-Marie Gruber, Radmannsdorf; — Umrlj so: Marian Globotschnik, Goritz; Johann Kodras, Hlebitz; Franz Muhowetz, Hrasach; Franz Mulej, Studententitz; — Poročili so se: Ferdinand Martinjak iz ABling z Angelo Danjlowitsch, roj. Lotritsch, iz Lenkenfelda; Ladislav Schusterschitz iz Leean z Josefina Salettel od ondot; Peter Zudermann iz ABlinga z Berto Detscher iz Gradische; Philipp Schweiger iz Melstern z Marie Kosschir od ondot; Johann Resch iz Goritz; Radmannsdorf z Johanno Mandelz iz Sgoesch; Anton Slowink iz Radmannsdorfa z Leonie Döninger od ondot; Josef Jauseha iz Lenkenfelda z Maria Smolek od ondot; Andreas Hertel iz Studententitz z Anja Simoniz. Unter Schwaida; Paul Paternell iz Radmannsdorfa z Paulo Michelitsch od ondot; Fritz Kapus iz Leean z Ciciljo Ster od ondot.

Dve letini tudi pri pridelovanju zelenjadi na polju

Vrtnarji, kmetje, naselniki delajo skupno — Obisk vzornega vrtnarstva

Po vojni povzročene omejitve v potrošnji določenih živil so znatno povečale potrebo glede zelenjave — pojav, ki ga je treba v interesu zdravja našega naroda najtopleje pozdraviti. Težavno je seveda, pridelati količine sočinja, ki jih potrošnik danes zahteva. Zlasti je v pokrajinah z ostrejšim podnebjem, ki niso že iz pradedovine imele visoko razvitega pridelovanja zelenjave, potrebno mnogo preokretov, da se doseže v resnici znatno povznesenje uspeha. Koliko podrobnega dela je bilo na primer potrebno, da je kmetstvo dežele Bayern od 1939. leta skoraj popetorilo obdelovalno površino za zelenjavo.

Polja cvetače (kartijole) — tik ob robu Alp

Ce pa obiščemo veliko pridobitno vrtnarstvo v predgorju Alp, vidimo že marsikatero vzorne ukrepe za pospeševanje pridelovanja zelenjadi, ki bodo gotovo dale podbudo tudi za druge Gaje. Vrtnarstvo se je bavilo prej z gojo cvetic in se je danes večinoma prestavilo na pridelovanje zelenjave. Obratovodja nam izračuna, da s tem ni nastala nobena gospodarska škoda za vrtnarstvo: malenkostno zmanjšanje dohodkov je izenačeno po prihranjenem delu pri obdelovanju nekoliko skromnejše zelenjave. Pri tem pride obdelovanju zelenjave zelo prav bogatejša oprema cvetličnega vrtnarstva z materialom. Rastlinjaki, ki se dajo dobro kuriti, obirne ploskve stekla, pa tudi druge na zelenjavo bolj postranske reči, kakor na primer velika zaloga cvetličnih loncev zagotovijo pridelovanju zelenjadi večjo rentabilnost. Presenetljivo je, če človek vidi tik ob robu Alp, po še precej hladni spomladji se v prvih dneh junija cela polja s cvetačo, ki je že dozorela in se lahko pospravi. Pridelovana je bila po sledečem receptu: okrog božiča so jo sejali v rastlinjaku, nato presadili v manjše cvetlične lonce in končno s kepami iz lonca na plano.

Pobuda za povečanje storitve

Pregledano vrtnarstvo je za vsvo okolico pobuda za povečanje storitve v obdelovanju zelenjadi. Obratu je bilo mogoče, da je popolnoma zadostil vsej velikanski potrebi malih vrtnarjev in naselnikov glede rastlin zelenjave. Posebno uspešno je bilo sodelovanje z okoljskimi kmetijami: tako vrtnarstvom, kakor kmetom je bila naročena razširitev ploskve za saditev zelenjadi, pri čemer so računali samo z letino v kmečkih obratih. Vrtnarstvo se je pa z več kmeti dogovorilo, da jim pomaga

doseči dve letini zelenjadi namesto ene. Dobili so od vrtnarja, ki jim je tudi sicer pomagal pri razdelitvi nasada, sadike po uradni ceni. Rano zelenjad, ki jo dobe, jim potem odkupi vrtnarstvo po uradnih cenah za proizvajalce. Vrtnarstvo je torej neke vrste zbiralnica za dobavo za trg. Ta prva letina izpolni količino storitve pri vrtnarstvu. Druga letina, ki se potem še lahko doseže po ranem pridelovanju zelenjadi, pa daje potem povečanje storitve, ki jo naj doseže kmetija. S tem izredno plodnim sodelovanjem se pridelava zelena večja proizvodnja povrh še na čudovito majhni površini nasada. Prizadeji kmetje so konec koncev zelo zadovoljni z odličnim finančnim donosom zgodnjih kultur zelenjadi.

Saditev kumar in paradiznikov

Tudi kar se tiče organizacije dela, je v tem vzornem obratu marsikatero znamenito orodje in metoda dela. Skoraj nič se tukaj ne zaliva s škropilnico; škropilo škropilnice je montirano na vrtnarski cevi. Če je voda vodovoda še premrzla, jo pretakajo skozi ogrevalce, tako da je pravilno temperirana. Za hitro gnojenje velikih površin se tudi uporablja praktično orodje: mešalni boben, ki je napolnjen s koncentriranim lugom umetnih gnojil; ta mešalni boben se potem priklapi na vodovodno cev in daje — kakor se potrebuje — gnojno tekočino v pravilnem mešalnem razmerju vodi za zalivanje. Kumare se goje v rastlinjaku kakor paradizniki, da rastejo v višino in so privezane na preklah. Večje delo se splača, kajti pri takem načinu obdelovanja obrodi ena sama rastlina kumare 32 do 45 kumar v teži 500 do 800 g.

Mnogi mali vrtnarji in kmetje, ki pridejo čisto od daleč, da si nabavijo sadike iz tega vzornega obrata, prinesejo domov razen rastlin vedno tudi nekaj dobrih praktičnih izkušenj. Vrtnarstvo postane s tem pravi kaziprednapredka pri obdelovanju vrta. Od ranega jutra do poznega večera dela malo, zvesto uslužbenstvo, ki ga tu pa tam poveča veselo sodelovanje preseljenih žen, da izpolni vse zahteve, ki jih stavi naše prehranjevalno gospodarstvo do vrtnarstva.

Ce se tisoči vrtnarstev dokopljejo do višine takega vodovoda vzornega obrata, bo naša oskrba z zelenjavo obvladala vse težkote, ker bo potem vsak obrat vrtnarstva povečal donose tudi pri pridelovanju zelenjadi na polju in pri malih vrtnih velikih okolja.

Pela Reichskleiderkarte za otroke in mladostnike

Četrta in tretja Reichskleiderkarte podaljšana do konca leta 1944.

Za oskrbovalno dobo do 1. julija 1944. do 31. decembra 1945. bo izdana 5. Reichskleiderkarte (državna karta za obleko) za oskrbo otrok in dojenčkov mladine za starostne razrede od dovršenega prvega letar starosti do dovršenega 18. leta.

Karte doslej so karte podeljene na starostne razrede od 1. do 3. in od 3. do 15. leta. Karte za fante in dekleta, ki se bodo na novo izdale, bodo služile za oskrbo petnajstletnih do sedemnajstletnih, ki so v preteklem razdobju razen karte za obleko za odrasle dobili še dodatno karto z 30 odrezki za nabavo.

Vse karte imajo po 80 odrezkov za nabavo, ki zapadejo ob določenem času, in sicer bo 30 točk zapadlo še v letu 1944., medtem ko je ostalih 50 točk predvidenih za prihodnje kolesarsko leto.

Preskrba dojenčkov se bo vršila kakor doslej po kartah za dojenčke, ki se bodo zapovrstjo izdajale v dosedanjem obsegu. Veljavnost četrte državne karte za obleko je bila podaljšana do konca sledečega leta. Od po pozivu veljavnih nabavnih odrezkov je 10 določenih, da zapadejo s 1. avgustom 1944. Istočasno so bili pri moški karti za obleko

odrezki E, D in C in pri ženski karti za obleko odrezki D, C in B določeni za odrezke za šivalne potrebščine, in sicer dobe veljavnost 1. septembra 1944., 1. novembra 1944. in 1. februarja 1945. Na nabavne odrezke se bo naprej moglo kupiti samo blago, ki ni pod zaporo.

Toda že sedaj se opozarja, da je namenovano, da se bo v doglednem času od blaga, ki je pod zaporo, dovolil po želji nakup, in sicer za moške en ovratnik ali en par naramnic ali en par podvez in za ženske eno kolkovno držalo (Hüfthalter) ali ene kratke spodnje hlače ali en par nogavice. Veljavnost tretje državne karte za obleko je podaljšana do konca tekočega leta.

Za oskrbo prebivalstva, ki pripada poljski narodni skupnosti, se bo za zgoraj navedeno oskrbovalno dobo izdala tretja karta za tkanine za Poljake (dritte Spinnstoffkarte für Polen), ki je odrejena za oskrbo otrok od dovršenega prvega starostnega leta do dovršenega 15. leta. Druga karta za tkanine za Poljake (zweite Spinnstoffkarte für Polen) je zgubila veljavnost 30. junija tekočega leta.

Razširitev delovne obveznosti

na vse moške in žene, ki doslej niso bili obvezani, da se prijavijo

Generalbevollmächtigter für den Arbeitseinsatz (glavni pooblaščenec za uporabo delovnih moči) je 10. junija 1944. izdal drugo odredbo o obveznosti prijave na delo. Z njo so izpolnjenosti vrzeli, ki so bile v dosedanjih predpisih. Po novem predpisu so vsi moški od 16. do 65. leta starosti in vse žene od 17. do 45. leta starosti, ki doslej niso bili obvezni, prijaviti se, dolžni, da se prijavijo pri Arbeitsamtu, kakor hitro bodo po tem pozivu v časopisih in v lepaki na to opozorjeni. Če po dosedanjih predpisih so se morali javiti ti starostni razredi, ali obveznost prijave je bila enkratna. Za predvidene starostne meje je bil merodajen termin 29. januar 1943. leta. Bil so torej obvezni, da se prijavijo samo moški, ki so najkasneje tega dne dovršili 16. in žene, ki so tega dne dovršile 17. leto starosti. Niso bili pa doslej obvezni

prijavi tisti, ki so od 30. januarja dalje dovršili 16. ali 17. leto starosti ali ga bodo v bodoče dovršili. Je torej pravično, če so tudi ti sonarodnjaki podvrženi obveznosti prijave. Iz istih razlogov so obvezni, da se prijavijo tudi sonarodnjaki, ki so bili doslej oproščeni obveznosti za prijavo, kakor žene, ki so na primer imele več otrok izpod 14. leta starosti in je ta razlog med tem odpadel ali bo odpadel. Od prijave so oproščeni med drugim možje in žene, ki so se že enkrat pravilno prijavili pri Arbeitsamtu (uradu dela), ki so že v prostovoljni častni službi, samostojni obrtniki, ki imajo več kakor 5 uslužbencev in tisti, ki že sedaj najmanj 48 ur tedensko delajo. Ne podlež obveznosti prijave bodoče matere in žene, ki imajo še enega otroka, ki ni še šoloobvezen, ali najmanj dva otroka izpod 14 let, ki živita v skupnem gospodarstvu.

prisojati kazni na prostosti do 5 let in denarne kazni do neomejene višine. Novost je uvedba tako imenovanega kazenskega naloga. Če kazni, ki naj se izreče, ne presega treh mesecev kazni na prostosti, sme sodnik poedinec zastopnika obtožbe in ob enostavnem dejanskem stanju izdati brez glavne razprave kazenski nalog. Pogoji pa je, da je bil obdolženec prej zaslišan. Nova ureditev je važna, ker bo mogoče z njo doseči pospeševanje kazenskega zaslišanja in kaznovanje črnoborizancev in navijačev cen. S pospešenjem in z verjetnim noostrenjem kazni bo borba proti črni borzi pridobila izdatno na učinkovitosti. Razprave ored posebnim sodiščem so farne in jim poslusalci smejo prisostvovati.

Sinovi novomeških magnatov ropajo po vaseh. »Slovenca« poročajo: Ko »mizisti« v hri-

„Osvoboditev“ z umori in terorjem

PK. Ravnohar sem krmaril s svojim majhnim avtomobilom, ki ga je bil moj zvesti packa Max priklil z zelenimi šopi, skozi kadeče se razvaline in mase ruševin nekega mesteca v Normandiji, mimo zadnjih bežečih prebivalcev, in dospel v eno izmed ulic Caena. Nizki letalci so nad cesto in si iščejo svojega plena. Vijejo se v svojem popoldanskem poletu. Prebivalci pravijo, da se nahajajo med njimi letalci de Gaulle, in dvigajo pesti proti svojim mučiteljem.

Ce človek noče spraviti v nevarnost voza, ki mu je v teh dneh postal najzvestejši tovariš, je najumestnejše, da zgine zdaj za pol ure — do sovražnikovega odleta. Vrtni Normandije dajejo v to svrhu obilo prilike. Naš mali Opel je zlezal pod nizkoviseče veje nekega drevesa. Izra cestnega jarka opazujemo osem ali deset letal Spitfire in Mustang. Vijejo se po cesti gor in dol, kakor velike ptice roparice, ki iščejo svojih žrtev.

Sel na motornem kolesu priporočilo od zadaj. Ni še opazil letalcev. Posvarimo ga, na kar se tudi on poda v cestni jarek. Sestradi gleda novic navalimo nanj s svojimi vprašanji — že dneve in dneve smo na cestah in premikamo naše kolone z municijo naprej, brez zveze in brez radia.

Sel na motornem kolesu poročila o tem, kar mu je znano. Tudi en časopis ima pri sebi, ki sicer ni več nov, ampak vendar časopis — ki daje pogled v svet. Medtem ko hrume Mustangi nad nami, preberem površno list. Tu berem notico, da je Roosevelt odredil za Ameriko, da se napad na Evropo ne označuje več kot invazija, ampak kot »osvoboditev Evrope«. Berem še enkrat to kr »ko, po naš brez komentarja priobčeno poročilo, pa učinkuje name kot najbolj prostaški in najcimljenejši zasmeh »somin na usodo prebivalstva Normandije, ki sem jo onemogel iz največje bližine, prebivalstva, ki ga je zadela nesreča, da je kot prvo sprejelo vizitko »osvoboditeljev«.

Anglo-Amerikanci, ki so s francoskim narodom ostali povezani v najsrčnejšem prijateljstvu, so tukaj v pravem pomenu besede zradili mesta in vasi, ne da bi se za to mogli najti niti videz vojaške potrebe. Ce ob največjem sončnem svitu in v mesečnih nočeh oddelki bombnikov sistematično stresa svoja smrtonosna bremena vedno znova na mesta dežele, ki se naj »osvobodijo« in katere kolodvorji ter tirnice so že porušeni, je to čisto navaden umor. In napadi na prebivalstvo, ki rešuje svoje težko ranjene in mrlične, ter na preganjane begunce na deželnih cestah so le sprijena naslada morenja. Tukaj se na noben način ne more izgovarjati noben anglo-amerikanski letalski maršal ali pilot kakšnega lovskega bombnika.

Francosko prebivalstvo mora torej rešiti samo še vprašanje, kakaj ga dozdnevno »osvoboditelji« mučijo in more. In ker ne najde nobenega odgovora na to vprašanje, so se njegova čustva spremenila v sovraštvo in zaničevanje. S tem sovraštvom gredo veletoki beguncev od kraja do kraja, že »osvobodjeni« hiše in kmetije, v stalnem strahu, da bodo »osvobodjeni« tudi še življenja!

NSKK-Kriegsbericht Horst Kutsch.

Ali že veste ...?

... da se je dalo dokazati, a je v Siegerlandu (Westfalen) že pred 2500 leti obstajalo plavjarstvo?

... da imajo v cerkvi v Groß-Rodensleben neko posušeno človeško roko, ki je domnevno pred stoletji zrasla iz groba, ki je bil v njem pokopan neki sprijeni sin?

... da so leta 1793. uporabljali Avstrijci na Renu konvoje, katerih vojne brodeve, velike, močne, so imenovali »čajke«?

... da so postali v srednjem veku žrtve verovanja v čarovnice, včasih, v razmeroma redkih primerih, tudi možje?

bih ne morejo živeti brez ropanja. K temu jih žene lakota, pa tudi njihova zločinska nagajenja, ki jih komunistični pesniki izražajo v verzih. Svoje ropanje komunisti včasih olepšujejo z raznimi imeni — rekvizicije, prisilni odkup za njihove bone itd. Včasih pa se kar ravna po načelu: reci bobu bob, a popu pop, — imenuj stvari s pravim imenom — in svoje početje priznajo za ropanje. Za roparske akcije si izločajo posebne strokovnjake, imenujejo jih intendante, in tem nalože, da morajo skrbeti za skupni kotel. Prepričajo pa tudi posameznim komunistom, da na pohodih obirajo ljudi. Organizirane akcije vodijo pogosto sinovi kapitalistov. Ti imajo še iz starih časov nekaj »intendantov« možnosti, da laže spretno oskrbujejo svoje toipe. Pred meseci smo poročali o Slamičevem sinu, kako je divjal po deželi, ropal živino ubogim kmetom, nato pa z naropanimi živali prirejal orgije. Njegovemu zgledu so sledili še drugi, manjši kapitalisti. Zadnje dni junija je vodil roparske »intendantske« akcije v mirnopoški občini, na Vrhu in v Malenski vasi, sin kandidskega trgovca Kastelca. Samo na Vrhu je zaplenil 6 voz živil. Tako se bore kapitalisti v OF — ropaje proletarskim kmetom živila!

70 letnica barona Zolsa

Pred dnevi je obhajal 70 letnico rojstva baron Michelangelo Zois, ki se je narodil 18. junija 1874. v Veldeu. Po dovršeni gimnaziji je študiral pravo, potem pa je stopil v državno službo. Zelo mlad se je posvetil športu, z veliko ljubeznijo pa je proučeval umetnostne zgodovino, numizmatiko, zraven pa pisal novele in podlistke. Po večletnem delovanju pri radoviškem glavarstvu je bil dodeljen komisiji za varstvo spomenikov. Nastopil je kot trener kolesarjev tudi na olimpijskih igrah v Stockholmu. Prvo svetovno vojno je preživel baron Zois v Kärntnu, kjer je pomagal izdajati pri 10. armadi list za vojake. Baron Zois se je izkazal tudi kot filmski pisec. Zdaj živi ob Wörther See.

AMTliche BEKANNTMACHUNGEN

Der Reichsstatthalter in Kärnten
Der Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten
Kärntens und Krains

Zahl: IVd-Pb-34-a-1944 Klagenfurt, 5. Juli 1944.
Pb-34-a-1944/K
Preisbildungsstelle

Betrifft: Erzeuger- und Verbraucherpreise für
Speisefrühkartoffeln der Ernte 1944.

Bekanntmachung

über Erzeuger- u. Verbraucherpreise für Speisefrühkartoffeln
der Ernte 1944.

Für Speisefrühkartoffeln der Ernte 1944 gelten mit
fortiger Wirksamkeit nachstehende Preise:

I. Erzeugerfestpreise:

Je 100 kg in Reichsmark, frachtfrei Empfangstation:

Größenklasse

I

II

vom 6. VII. bis 12. VII. 1944 19 11,40

II. Verbraucherhöchstpreise:

Die Verbraucherhöchstpreise betragen

Größenklasse

I

II

je 1/2 kg je 50 kg je 1/2 kg je 50 kg

Rpf. RM Rpf. RM

vom 6. bis 12. VII. 1944 13,5 12,50 9,7 8,70

Im übrigen gilt die Anordnung über Preise und Handels-
spannen für Speisefrühkartoffeln der Ernte 1944. Zl. IVd-
Pb-34-a-1944 und Pb-34-a-1944/K vom 5. Juli 1944.

Im Auftrag: gez.: Dr. Kalman.

(5779)

V ženski bolnišnici v Ljubljani je dekletom iz Gorenjskega
dana možnost, obiskovati babiško šolo. Pogoji: dovršeno
24. leto starosti; pouk traja 12 mesecev. Interesentke naj se
javijo do 20. junija 1944.; prijavna mesta so:

v srezu Krainburg: Dr. Hermann Samonigg, bolnišnica
Gallenfelds;

v srezu Radmannsdorf: Dr. Rößler, zdravstveni urad
(Landrat);

v srezu Stein: Dr. Brilling, zdravstveni urad (Landrat).
(5779)

Der Reichsminister für Rüstung und Kriegsproduktion
Chef der Transporteinheiten
Speer, Berlin NW 40, Alsen-
straße 4, Telefon 11 65 81,
sucht Kraftfahrer und Kraft-
fahranfänger, Lohnbuchhal-
ter(-innen), Stenotypistinnen
und Kontoristinnen, Einsatz
im Reich und in den be-
setzten Gebieten, Service-
rinnen und Reinemache-
frauen, Einsatz außerhalb
Berlins. Unterkunft etc. wird
gewährt. (5779)

Nettes kinderliebendes, Pflicht-
jahrmdel für Krainburg zu
deutscher Familie gesucht.
Vorzustellen: Krainburg,
Seelandstraße 16/I. Stock.
(5779)

Čedno, otroke ljubeče dekle,
ki bi opravilo dolžnostno le-
to, se išče k nemški družini
v Krainburgu. Naj se javi:
Krainburg, Seelandstraße
Nr. 16/I. nadstropje.
(5779)

Pharmazeutische
Präparate

mit diesem Zeichen sind
weltbekannt. Wenn sie
heute nicht immer sofort
in jeder Menge zu haben
sind, so bringe man der
kriegsbedingten Lage
Verständnis entgegen.

JOHANN A. WOLFING
BERLIN.

Inserrirajte v našem listu!

S težkim srcem sporočamo vsem prijate-
ljem, sorodnikom in znancem, da je padel na
Vzhodu naš nad vse ljubljani sin, brat, stric,
svak

Laznik Johann,

Grenadier,

daleč od svojega doma in polja, ki ga je tako
neizmerno ljubil, star komaj 20 let. Kdor ga
je poznal, ve, kaj smo z njim zgubili.

Dragi, nepozabni Johann, počivaj v miru
tam daleč v nepoznanem kraju. Ni nam mo-
goče poklekniti in pokropiti tvoj grob, zato
bomo molili za Te. V naših srcih boš živel
naprej.

Gomilsko v Savinjski dolini, 1. VII. 1944.

Zalujoci starši, sestre in brata.

V globoki žalosti sporočamo bridko vest, ki
nas je zadela v dušo in srce. Težki, mrzli dihi
angela smrti je ugasnil na vzhodnih bojnih
poljanah 16. marca 1944. dragoceno mlado
življenje, še ne 20 let starega, ljubljenega
sina in brata

Ferdinanda Sajowitz-a

Grenadirja

Ni se ti želja goreča spočila, da na zemlji
domači telo ti zaspi, daleč na Vzhodu je smrt
ugasnila. Tvoje še rosne, ljubljene dni.

Priporočamo ga v molitev in blag spomin!

Olscheuk, 7. julija 1944.

Zalujoci starši, bratje, sestre in sorodniki.

Službo dobi

Pridna, zanesljiva ženska, de-
kle, ki zna kuhati in samostoj-
no voditi gospodinjstvo, dobi
stalno mesto pri dobri oskrbi
in plači pri družini v Kärnten.
Ponudbe pod »Unter Kärnten
3590-1« na K. Bote, Krain-
burg.

Iščem gospodinj, ki bi bila va-
jena vseh domačih del. Ponud-
be na K. B., Krainburg pod št.
3568-1.

Išče v najem

Vzamem v najem malo hišico
z vrtom, eventualno zamenjam
dvosobno stanovanje z vsemi
prtilikami in vrtom na Go-
renjskem ali v Kärntnu. Ponu-
dube pod »ABHng 3600-4«
na K. Bote, Krainburg.

Prodaj

Prodaj 550 kg težkega, delov-
nega vola ali ga dam v rejo.
Naslov pod »3598-6« v upra-
vi v Krainburgu.

2-letno žrebe naproday proti
»Dringlichkeitsbescheinigung«
pri Johann Krishner, Pluka
št. 14, P. Naklas. 3609-6
Prodaj mlaz, klopi, podboj za
vrata, modeli za verje, okna
po ceni od 10 do 40 RM. Irene
Gojak, ABling, Adolf-Hitler-
Straße 52. 3622-6

Nov, globok otroški voziček
prodaj po nizki ceni ali ga
zamenjam! Naslov pod »3624
-6« pri K. B., Krainburg.

Kupim

Kupim dobro ohranjen dyna-
mo-stroj za razsvetljavo —
istosmerni tok, 220 voltov, od
2 do 5 Ph. Ponudbe pod »3605
-7« na K. B., Krainburg.

Kupim dobro ohranjeno moško
ali žensko kolo. Naslov pod
»3597-7« pri K. B., Krainburg.

Kupim kozo, belo, brez rogov.
mlado ali po prvih kozličkih.
Ponuditi: Krainburg, Veldeser
Straße 11. 3612-7

Kupim borovnice, vsake koli-
čine. Dollnar Franz, Krainburg,
Seelandstraße 71 (Primskovor).
3558-7

Kupim dobro ohranjen zaprav-
ljivček. Konrad Widitz, Bäk-
kerer, ABling. 1528-7

Sena, dobrega, do 1000 kg kup-
lim. Lieber, Hotel »Alte Post«,
Krainburg. 3585-7

Kupim kravo — dobro mleka-
rico s teletom ali po teletu.
Ponudbe na Jaucher, Brieslach.
3626-7

Kupim vodno avtomatično se-
salko za vodnjak (štirno) z
motorjem 380 V, z rezervoar-
jem ali brez njega, 1 kovčeg-
Gramofon s ploščami 1 foto-
aparatom z moderno optiko. Po-
nudbe na K. B. Krainburg.
3644-7

Kupim moško ali žensko kolo
in dve sobni železni peči. Sta-
jer Anton, Schuhmacher, Vaše
43, Zwischenwässern. 3638-7

Praščike za refo, 30 do 40 kg
težke, kupim. Marencič, Heili-
genkreuz. 3647-7

Kupim fotoaparatom »Nagel Pu-
pille« ali »Baby Box« z nova-
rom 1:6.3. Kupim tudi pokvar-
jene žepne in zapestne ure vseh
boljših znamk. Ponudbe z opi-
som in navedbo cene poslati
na J. Jagoditz, Oberseeland 115.
3632-7

Oddaj v zakup

40 arov veliko posestvo na
Dol. Štajerskem z živino in pri-
delki dam pod zelo ugodnimi
pogoji v najem ali sprejemem
oskrbnika, ali hlapca in dekla,
ki bi samostojno vodila kme-
tijo. Ponudbe na Franz Konje-
ditz, Margaretenberg 4 bel
Krainburg, P. Wart ali na
Podkraj št. 21, Post Elchtal,
Unter Steiermark. 3641-13

Menjam

Menjam otroški športni vozi-
ček za moško ali žensko kolo.
Razliko doplačam. Naslov pod
»3593-15« pri K. B., Krain-
burg.

Zamenjam 5 let starega konja
za 2 do 3 leta staro kobilo.
Naslov pri K. B., Krainburg.
3581-15

Fantovske čevlje, št. 37, moč-
ne, skoro nove, zamenjam za
enake večje št. 38. Ponudbe na
K. Bote, Krainburg pod števil-
3578-15.

Zamenjam globok otroški vo-
ziček za dobrega športnega oz
športnega tudi kupim. — Am
Hang 181 pri Krainburgu.
3521-15

Gramofon v kovčegu s plošča-
mi zamenjam za dobro ohranje-
mo damsko kolo! Bogataj Ma-
ria Laak a. d. Zaier, Alte Str.
Nr. 17. 3620-15

Dobro ohranjen emajliran šte-
dilnik zamenjam za dober šival-
ni stroj in dodam event. otro-
ški športni voziček ali kaj dru-
gega. Laak a. d. Zaier, Alte
Straße 17. 3621-15

Kravo s telčkom, zelo dobro
mlekarico, zamenjam za ka-
kršnokoli klavno živino. Miha
Selnik, Dvoriach 9, Post Zirk-
lach. 3623-15

Zamenjam globok otroški vo-
ziček za šivalni stroj. Razlika
se po dogovoru izravna. Anna
Serschen, Domschale, Schiller
Straße 39. 3643-15

Menjam sadno stiskalnico za
kotel za žganjekuho v nerab-
nem stanju. Ogleda se v so-
boto popoldan ali nedeljo.
Naslov v K. B. Krainburg.
3631-15

Zenitve

Kateri fant bi hotel tolažiti na
potu življenja razočarano de-
kle, staro 21 let? Zenitev ni
izključena! Le resne ponudbe
pod »Zvesta ljubezen 3617-21«
na K. Bote, Krainburg.

Z mlajšo, duševno osamljeno
vdovo ali ločenko iščem resne-
ga poznanstva. Dopise s sliko
pod »Usodac na K. B. Klagen-
furt. 5719-21

33-letni fant v stalni službi želi
spoznati 22- do 26-letno pre-
prosto dekle, mirne narave, ki
bi mu bila pripravljena postati
družica. Samo resne ponudbe
pod »Resen namen 3625-21«
na K. B., Krainburg.

Solidna gospodična želi znanja
z inteligentnim gospodom od
20 do 30 let v svrhu dopisova-
nja in skupnih izletov. Slika
zaželena, ki se po dogovoru
vrne. Cenj. dopise pod »Dopi-
sovanje 3627-21« na K. Bote,
Krainburg. Poznejša ženitev ni
izključena.

Mož, nesrečen v zakonu, išče
sebi primerno vdovo ali ločen-
ko staro 40 do 50 let, pripro-
sto. Dopise poslati na K. B.
Krainburg pod »Sreča te išče«. 3636-21

20letni muzikalčni dekle, ki
nima poznanja res prav nikjer
njč, želi spoznati enga fest go-
renščega fanta, a najraje mu-
zikanta. Ponudbe na K. Bote
Krainburg s sliko pod »Veseli
veliko«. 3635-21

30letni železniški uslužbenec
na Koroškem, želi spoznanja v
svrhu ženitve z Gorenjskim
dekletom srednje postave, čed-
ne zunanosti, do 25 let. Cen-
jene dopise s sliko na K. B.
Krainburg pod »Srečna bodoč-
nost«. 3637-21

Berite naš list!

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorod-
nikom, prijateljem in znancem tužno vest, da
je naš ljubljani sin in brat

Franz Werbinz,

Grenadier

v očetovi mladosti, star 20 let, ranjen, 14. ma-
ja 1944, umrl 3. junija 1944 v lazaretu in bil
pokopan na nekem vojaškem pokopališču ju-
nakov.

Francelj, prežgodaj si nas zapustil in odšel
od nas brez zposlovlja; in če bi Te mogla ma-
terina solza zbuditi, ne bi Te krila pusta
tuja zemlja.

Sladko snivaj večni sen.

Rattendorf-Laak, 8. julija 1944.

Zalujoci: oče Franz, mama Marija, brat Sta-
nislaus, sestra Minka in ostalo sorodstvo.

Franz Papler

posestnik, ranjar in lesni trg. v Doslovitsch
po kratki bolezni, magiljen s sv. poslednjim
oljem, v starosti 81 let.

K zadnjemu počitku smo ga spremili v
petek dopoldne ob 10 uri iz žalostne Fajove
hiše na pokopališče v Wrenitz.

Prosimo vse, da ohranijo našega ljube-
ga ata v blagem spominu in molitvi.

Doslovitsch, dne 10. julija 1944.

Zalujoci družini Papler in Semmler.

Izgubljeno

Temnomodra, usnjena ročna
torba, izgubljena dne 3. julija
na cesti v Falkendorf z vsebi-
no: »Kleiderkarte« na ime
Lilli Lintschnig, denarnica z
150 RM gotovine, krstni list in
spričevalo »Oberschule«, naj
se proti visoki najdenini odda
na naslov: Hotel »Europa«,
Krainburg — ime je na Klei-
derkarti. 3615-22

V sredo popoldne mi je bilo
na kopališču Krainburg iz ka-
bine vzeta listnica s srednjo
svoto denarja, Kennkarte, Klei-
derkarte in dr. Ker je oseba
osumljena, se resno opozarja,
da vzete stvari vrne, da ne bo
neprilike. 3633-22

Dne 7. julija sem s kolesa v
Krainburgu od am Welher 8 do
mestnega kopališča izgubil
staro obrabljeno denarnico in
listnico z malo svoto denarja,
legitimacijo, naočnike. Pošten
najditelj se prosim, da vsaj le-
gitimacijo in naočnike vrne
na naslov Kennkarte ali na K.
Bote 3648-22 Krainburg.

V vlakcu od St. Veit do Krain-
burga je bila pozabljena ročna
torbica dne 5. julija dopoldne,
z različno vsebino, Kennkarte
glasečo na ime Friederike Na-
gode, na isto ime služb. legi-
timacija od DAF. Pošteni naj-
ditelj se naproša, da odda proti
visoki nagradi na zgoraj na-
vedene naslove. 3629-22

Razno

Dne 25. junija 1944 se je našo
moško kolo. Lastnik ga lahko
dobi v ABling, Zoisstraße 4.
5770-23

Dr. Rudolf Oman je pričel dne
10. julija s splošno zdravniško
praksao v Krainburgu, Veldeser
Straße 21 (Preje Dr. Bežek).
Sprejema od 8 do 12 in 14 do
16 ure. 3630-23

ATA spart Seife!

Nach jeder Hausarbeit
genügt ein wenig ATA —
ohne oder mit etwas
Seife — um selbst die
schmutzigsten Hände
tadellos zu säubern.

Hergestellt in den Persil-Werken.